

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

3

**TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ
KOMİSYONU**

TUTANAK DERGİSİ

26 Şubat 2013 Salı

TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

26 Şubat 2013 Salı

---0---

K O N U

Sayfa

Orman Köylülerinin Kalkındırılmasının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesiyle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satış Hakkında Kanun İle Orman Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1256)

1:30

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

BİRİNCİ OTURUM

1:30

Önerge

1

Nusret BAYRAKTAR	(Rize)	1:3, 5, 8
Mehmet Akif HAMZAÇEBİ	(İstanbul)	3:6
Erdoğan BAYRAKTAR (Çevre ve Şehircilik Bakanı)	(Trabzon)	6, 8
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	6:9
İlhan DEMİRÖZ	(Bursa)	9

Önerge

9

Önder MATLI	(Bursa)	9, 15, 16
İlhan DEMİRÖZ	(Bursa)	9:10, 14
Ramazan Kerim ÖZKAN	(Burdur)	10:11
Osman KAHVECİ	(Karabük)	11:14
Bedrettin YILDIRIM	(Bursa)	12, 14
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	12:13, 17, 18
Osman KAPTAN	(Antalya)	14:16
Nusret BAYRAKTAR	(Rize)	14, 15
Erdoğan BAYRAKTAR (Çevre ve Şehircilik Bakanı)	(Trabzon)	15, 17:18
Adnan Şefik ÇIRKIN	(Hatay)	16:17
Ali AŞLIK	(İzmir)	18:19
Hüseyin SAMANİ	(Antalya)	19

Madde 1

20

Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		20
Nusret BAYRAKTAR	(Rize)	20
Yaşar DOSTBİL (Tarımsal Kalkınma Vakfı Başkanı)		20

Önerge

21

Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		21
---	--	----

Gerekçe

21

Önerge

21

Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		21, 22
Mehmet ERDOĞAN	(Adıyaman)	21, 22
Ramazan Kerim ÖZKAN	(Burdur)	21
Yunus KILIÇ	(Kars)	22
Gerekçe		22
Madde 2		22
Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		22
Önerge		22
Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		22:23
Gerekçe		23
Önerge		23
Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		23
Önder MATLI	(Bursa)	23
Madde 3		23:24
Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		24, 28
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	24, 25, 26, 28:29
Mahir KÜÇÜK (Orman ve Su İşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)		24, 27
Nusret BAYRAKTAR	(Rize)	25:26
Ramazan Kerim ÖZKAN	(Burdur)	26
Yunus KILIÇ	(Kars)	27
Adnan Şefik ÇIRKIN	(Hatay)	27
İlhan DEMİRÖZ	(Bursa)	27:28
Önerge		29
Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		29
Gerekçe		29:30
Madde 4		30
Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		30
İlhan DEMİRÖZ	(Bursa)	30
Seyfettin YILMAZ	(Adana)	30
Madde 5		30
Naci AĞBAL (Maliye Bakanlığı Müsteşarı)		30
İlhan DEMİRÖZ	(Bursa)	30

Açılma Saati: 16.02

Kapanma Saati: 18.45

26 Şubat 2013 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati:16.02

BAŞKAN: İbrahim YİĞİT

BAŞKAN VEKİLİ: Mehmet ERDOĞAN (Adıyaman)

SÖZCÜ: Mehmet ERDEM (Aydın)

KÂTİP: Tülay BABUŞCU (Balıkesir)

_____0_____

BAŞKAN – Sayın Bakan, sayın komisyon üyesi arkadaşlarım, sayın grup başkan vekillerim, değerli Hükûmet temsilcileri ve bürokratlar, basınımızın değerli temsilcileri ve diğer katılımcılar; hepinize hoş geldiniz der, saygılarımı sunarım.

Yeterli çoğunluğumuz vardır, gündemimizde yer alan konuları görüşmek üzere komisyon toplantısını açıyorum.

Değerli arkadaşlar, bugün (2/1256) esas numaralı Rize Milletvekili Nusret Bayraktar ve Kars Milletvekili Yunus Kılıç ile 16 milletvekilinin Orman Köylülerinin Kalkındırılmasının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesiyle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun İle Orman Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ni görüşmek üzere toplanmış bulunuyoruz. Ancak Komisyonumuza 25/2/2013 tarihinde havale edilen (2/1257) esas no.lu Cumhuriyet Halk Partisi Grup Başkan Vekili ve İstanbul Milletvekili Mehmet Akif Hamzaçebi'nin Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesiyle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi'nin, görüştüğümüz teklif ile birleştirilmesine dair İç Tüzük'ün 35'inci maddesi gereğince verilmiş bir önergesi bulunmaktadır, okutup oylarınıza sunacağım:

Tarım, Orman, Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/1256 esas numaralı Kanun teklifi ile benzer mahiyette olan ve Komisyonumuza 25/2/2013 tarihinde havale edilmiş olan 2/1257 esas numaralı Kanun teklifinin de gündeme alınarak İçtüzüğün 35'inci maddesi gereğince birleştirilmesini ve görüşmelerde 2/1256 esas numaralı Kanun teklifi metninin esas alınmasını arz ve teklif ederiz.

Bedrettin Yıldırım

Bursa

Ramazan Kerim Özkan

Burdur

BAŞKAN – Önerge üzerinde söz isteyen var mı? Yok.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Böylece (2/1256) ve (2/1257) esas no.lu teklifler (2/1256) esas no.lu teklif esas alınmak üzere birleştirilmiştir.

Sayın milletvekilleri, (2/1256) esas no.lu teklif ile özellikle kırsal kesimlerde bulunan ve 2/B taşınmazlarını münhasıran tarımsal amaçlı kullanan dar gelirli hak sahibi vatandaşlarımızın bu taşınmazları rayiç bedelinin yüzde 50'si üzerinde alabilmesi, bu taşınmazların taksitli satışında taksit sayısının artırılması ve ödeme süresinin uzatılması, hazineye ait tarım arazilerinin hak sahiplerine doğrudan satışında da satış bedelinin rayiç bedelinin yüzde 50'si üzerinde hesaplanması.

Ayrıca 6831 sayılı Orman Kanunu uyarınca genel bütçe kapsamındaki kamu idareleriyle diğer kamu kurum ve kuruluşlara verilen izinlere konu tesislerin kamu-özel iş birliği modeliyle de yaptırılabilmesi öngörülmektedir.

(2/1257) esas no.lu teklifte ise 2/B arazilerinde hak sahibi olanlara yapılacak doğrudan satışlarda taşınmazların satış bedelinin kişilerin durumuna göre bedelsiz, emlak vergi değer ve rayiç bedeli üzerinden belirlenmesi ve 2/B arazileri ile orman arazilerinin iç içe geçtiği yerlerdeki yapıların mülkiyet sorununun çözümü amaçlanmaktadır.

Şimdi ilk sözü, teklifte ilk imza sahibi olarak Rize Milletvekili Sayın Nusret Bayraktar'a veriyorum.

Buyurun Sayın Bayraktar.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar; çözüm her konuda vatandaşın ihtiyaç duyduğu konuları gündeme almak suretiyle, mümkün olduğunca, tabii, süreyi kısa zaman içerisinde değerlendirerek halkın uzun yıllardan beri beklediği “2/B” diye adlandırılan mülkiyet sorununa yönelik çalışmaları hızlandırmak idi ve bu hızlandırılarak yapılan

çalışmalardaki çözüme bir an önce ulaşmayı arzuluyor idik. Ama başta tapu kadastro çalışmalarının uzun bir zaman alması dolayısıyla 2/B mülkiyet devrine yönelik temel esasların eksikliği, anayasal tartışmalar, Türkiye'deki hak, hukuk paylaşımındaki "Elinde tutanın elinde kalıyor, işgal edenlere yer veriyorsunuz, diğer yerlere vermiyorsunuz, bu bir adaletsizliktir, haksızlıktır" veya "rant dağıtılıyor, dağıtılmıyor." gibi tartışmalar köklü ve temelli çalışmalarla zamanla bu işin gerçeklerinin ortaya çıkacağını göstermiş. 2/B kanunu, aslında, mutabakatla yaklaşık bir yıla yakın bir süre içerisinde çıkartılmış olmasına rağmen, maddeleri ve uygulamalar yeniden gözden geçirildiği zaman, gelişen ve değişen zaman dilimi içerisinde ana, esas itibarıyla hak sahiplerine mülklerinin devrini veya satışını içeren konuların başlığına baktığımız zaman, ilk etapta devletin temel güvencesi "tapu gibi devletim var, devlet gibi tapum var" diyerek tapulu mülkler elinde olup tapular iptal edilenler, uzun yıllardan bu yana hak sahibi olduğu iddia edilerek o mülkiyetleri kullanan vatandaşların ecrimisil ödemeleri ve o günkü şartlarda -bugün de hâlâ tartışılıyor- tapulu mülkleri iptal edilenlere önce bedelsiz bu işlemin sağlanabilmesi tartışmaları önem arz ediyordu. İşte uzun tartışmalar sonucu arzu edilen ve en önemli olan hususlardan birini gerçekleştirmiş olduk. Tapulu mülklerin hak sahiplerine bedelsiz verilmesi, arkasından ecrimisillerin fiyattan mahsup edilmesi, arkasından da hak sahiplerinin tespiti ve ondan sonra, en çok tartışılan ve hâlâ tartışılacak olduğuna inandığım, bundan sonra da tartışılacağını görerek zaman içerisinde yeni değişikliklere de ihtiyaç duyacağımızı hissettiğim rayiç bedeli konusu.

Şimdi rayiç bedeli kabul edenler, itiraz etmeden kabul edenler, hak sahibi olacak konusu, o gün de tartışıldı bugün de tartışılıyor. O bir yerde, aslında, eğer "itiraz edebilirim" maddesi konsaydı, mahkeme sürecinde bu iş çok daha uzun zamana yaygınlaştırılarak sürekli bir şekilde bu tartışılacak olacaktı ve satış işlemlerine başlanamayacaktı. Bir yerde, aslında, kanunun metninde "Rayiç bedele itiraz edilmeksizin hak sahibi o olacak." ifadesi doğrudur ama bu arada da devlet bu çalışmaları ve rayiç bedel düzenleme çalışmalarını yaparken önümüze çıkacak olan eksiklikleri, itirazları, mahallinde yapılacak tespitleri ve rayiç bedellerle ilgili eksiklik ve aksaklıkları, aslında "Zimnen itirazları da görelim." mantığıyla gizli bir şekilde itirazlara da göz yummayacağını göstermek suretiyle rayiç bedel çalışmaları devam etti. Rayiç bedel kısmen sızdırıldı, bilerek veya bilmeyerek aslında mantıklı olarak. Bu sızdırılan rayiç bedellerin reel bedel olmadığını, haklı bir bedel olmadığını, muhalefet-iktidar kendi aramızda tartıştık, açık, net. Yani birçok yerlerde, rantlı bölgeler vardır, rant için buraları elde eden insanlar vardır ama uzun yıllardan bu yana 2/B alanlarında da konut olarak, yerleşim alanı olarak, tarım alanı olarak hak sahibi olmak isteyen vatandaşın mülkiyet hakkının satış yoluyla veya hibe yoluyla devralınmasını ve devralmayı bekliyor idi.

İşte bütün bu çalışmalar sonucu -Hükûmetimize teşekkür ediyoruz- bu kanun çözüm açısından önemli bir kanundu, ama maksat tam manasıyla hasıl olacak niteliğe bürünmemişti. Çalışmalar devam ediyor. Hâlâ, orman köylülerinin beklediği bazı diğer çözümler de var. Hatırlayacak olursanız, ilk komisyon gündemine geldiği zaman, aslında yeterli değildir ama buna rağmen, ilk kapının açılması, çözüm süreci açısından, daha doğrusu mülkiyetle vatandaşın beklediği soruna karşı cevap niteliğinde önemli bir kapı olacaktı. Bu uygulama esnasında göreceğimiz eksiklikler, aksaklıklar olacak. Zaman içinde biz onları da düzelteceğiz, düzeltmemiz gerekecek ve en önemlisi muhalefetle iktidar işbirliğinde Anayasa Mahkemesi sürecine gitmeyeceğimizi, başta Cumhuriyet Halk Partisinin Sayın Başkan Vekili ve grup yöneticilerinin ve diğer, Milliyetçi Hareket Partisinin de belirtmiş olmaları... Her ne kadar çevrecilerin bir bölümünün "Efendim, bu ormanların katedilmesine yönelik bir uygulamadır." diyerek cüzi ve kısmi bir itiraz olduysa da, bir gerçek olduğunu ve bu gerçek ifadelerin de samimiyetle arazide uygulandığını ve vatandaşa bu taahhütlerin yapıldığını görüyoruz. Bu, aslında, çözüme katkı sağlayan faaliyetlerdir. Vatandaşın memnuniyetini sağlayacak arayışlarla ilgili bir kapı aralanması idi. Anayasa'ya iptal gerekçesiyle götürülmediği ve bu kanunun doğru olduğunu ama yetersiz olduğunu görünce... İşte, zaman içerisinde bölgelerden itirazlar oldu, yerinde yaptığımız tespitlerde rayiç bedeli hazırlayan ekiplerin farklılığını gördük. Bir ekip rayiç bedeli burada doğru hazırlamış diğer ekibin buradaki rayiç bedelini doğru hazırlamadığını gördük ve bu sefer maliye yetkilileri ve bedel tespit komisyonları, yeniden, bütün alanlarla ilgili rayiç bedel çalışmalarına gittiler, katıldılar. Orada kısmen belli düzenlemeler oldu, oldu ama mülkiyet sorunuyla ilgili gördük ki, baktık ki, daha önce söylediklerimizin, ancak arazide uzun müddet çalışmalar yapıldıktan sonra doğruluğu anlaşılmış oldu, tartışmaya gerek kalmadan. Nedir o? 400 metrekaresinin altında konutu bulunan insanlarla 10 bin metrekaare, 15 bin metrekaare rantlı bölgelerde villa yapmak üzere arazi satın alanların bir olmayacağı, ödeme şanslarının da bir olmayacağı gözüktüğü için, birinci etapta 400 metrekaresinin altında olan alanlarla ilgili rayiç bedel uygulamasının yüzde 50'ye indirilmesini yine mutabakatla yaptık, ama yine yeterli olmadı çünkü tarım arazilerinde bizi tarım maksatlı, geçimini sağlayan, oralarda açıldı, tarım amaçlı yaptıkları yapıları, bunları da belli bir kolaylıkla vatandaşın satın alabilmesine imkân sağlayan bir düzenlemeyi yapmalıyız. Mademki süreç biraz uzadı, biraz sonra söyleyecek olduğum, yeni beklediğimiz ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığımızın bizi tarım yapmakta olduğu çalışmalara yetişirse belki onlarla beraber düzenleme yapacağız. Baktık ki o çalışmalar da biraz uzayacak -biraz sonra onu bir iki cümleyle

söyleyeceğim- o hâlde, biz, bu satış işlemlerinin başlayacağı sürece kadar -yani "28 şubat süreci" gibi, bu süreç de aslında son uzatma talebi- eğer yeni bir uzatma gereği söz konusu olmayacaksa, tarım alanlarında da fiyatların uygulanmasında en az 400 metrekare ve altındaki arsalarla ilgili, arazilerle ilgili metrekare sınırlaması olmadan -çünkü geçim maksatlı tarım amaçlı kullanılıyor- Oradaki fiyatların da yüzde 50'ye indirilmesi, o da yeterli değil, taksit süresinin de mücavir alanlarda üç yıl, mücavir alan dışında dört yıl olan sürenin de yeterli olmayacağı, mücavir alan sınırları içerisinde sürenin beş yıla, mücavir alan dışında olan yerlerin de altı yıla çıkartılmasını öngörüyoruz. Buna yönelik bir teklif verdik.

Artı, yap-işlet-devret modeliyle yapılacak devlet projelerinin yanı sıra devlet-özel iş birliğiyle de bu tip projelerin yürütülebilmesine yönelik de üç ayrı bölümde tasarı maddelerinde bir değişiklik yapılmasını teklif ettik. Eğer Komisyonumuz uygun görür, Hükûmetimiz de uygun görürse, tabii ki buna belki bir iki ufak ilaveler de yapılabilir. Bundan sonraki beklentimiz "Niye, bugünlere, hep ikide bir bunları ilave ediyoruz?" ifadesine cevap olması açısından söylemek istiyorum, yine bu yeterli olmayacaktır. Mesela, Karadeniz öncelikli, başta Karadeniz illeri, bölgeleri olmak üzere tapulu olup tapusu iptal edilen orman alanları var. Vatandaş tapulu olarak ormanı korumuş ama ona en azından "özel orman olma" vasfıyla bedelsiz devrine imkân sağlayacak bir düzenlemeye ihtiyacımız var. Topoğrafik haritalarla baktığınız zaman yeşil alan gözüken -65'li yıllardan bu yana- fındıklık ve çaylık alanları, kızılçam ve kestane, özel orman veyahut özel mülk içerisinde olanlarla ilgili de bir düzenleme yapılmalı ve yine, aslında fiilen orman olmadığı hâlde ya mahkeme kararıyla ya tespit komisyonları marifetiyle orman gözüken ama uzun yıllardan bu yana aslında orman köylüsünün kullandığı alanlar var. Oraların da mülkiyet sorununu çözmeye yönelik bir çalışma yapmamız lazım.

Demek oluyor ki, bu yasanın tümünü çıkarsak dahi, bu düzenlemeleri yapsak dahi, yine, bu bahsettiğim konularla ilgili -2/B orman köylüleri ve orman alanları ve mülkiyet konularına yönelik- yeni düzenlemelere ihtiyaç duyulacak. Yani illa bir şey, o anda her şey halledilsin arzu edilir ama zaman ve süreç içerisinde teknik çalışmaları, istişareleri, tartışmaları, itirazları, bölgede yapılan değerlendirmeleri ve güncel sorunları çözmeye yönelik alternatifleri göz önüne aldığımız zaman, bu düzenlemenin bugün yapılmasında fayda var, ama yeterli değil, hemen arkasından -çok isabetli oldu- Çevre ve Şehircilik Bakanımızın bugün bu komisyonda olması, aslında bunlara paralellik arz edecek diğer çalışmalarla ilgili de işin önemini bildikleri için ve çalışmaları bizzat kendisi yürüttüğü için de belki hükûmet izahatları çerçevesinde buna yönelik ıskı tutacak açıklamaları da olur diye düşünüyorum.

Takdir Komisyonumuzundur, sizlerindir. Tabii ki bizden bu teklif geldi, bütün arkadaşlarımızla birlikte imzayı attık, siz de görüşmeye aldınız. Bana da söz verdiğiniz için başta Sayın Başkanım olmak üzere size teşekkür ediyor ve tüm arkadaşlarımıza saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bayraktar.

Şimdi, ikinci söz, birleştirilen teklif sahibi olarak Cumhuriyet Halk Partisi Grup Başkan Vekili İstanbul Milletvekili Sayın Hamzaçebi'nin.

Yalnız bir şeyi açıklamak istiyorum Sayın Hamzaçebi.

Şimdi, biz, burada, bütün komisyon üyeleri olarak bugüne kadar uzlaşi içerisinde yaptık. Kırk sekiz saat dolmadan İç Tüzük'ün 35'inci maddesine göre birleştirdik ve aldık. Fakat bu uzlaşi ve iyi niyetimizi aşağıdaki sizin arkadaşlarınız eleştiri konusu yaptılar. Biz daha önce MHP'nin de aldık, sizin de aldık. Bugün de, yine, aynı şekilde alıyoruz. Lütfen, grubunuza hâkim olursanız sevinirim.

Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Pardon, hangi konuda eleştiri oldu?

BAŞKAN – Bu "Kırk sekiz saati beklemeden niçin aldınız?" diyorlar, İç Tüzük'ün 36'ncı maddesine göre gelen bir teklifin 48 saat sonra gündeme alınması...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Anlıyorum, peki.

Yalnız, Komisyonun bugünkü toplantısı bizim Grubumuza dün bildirildi, ben onu da söyleyeyim.

BAŞKAN – Yok, cuma günü bildirildi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Bana dün bildirildi efendim.

BAŞKAN – Cuma günü bütün üyelerimize bildirdik.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Yani biz grup olarak da takip ediyoruz. Bizim Grubumuza Komisyondan yazılı bildirim dün intikal etti.

Elbette, uzlaşılar bizim için önemlidir.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, bürokrasinin çok değerli temsilcileri; şunu önce tespit etmemiz gerekir: Hükûmet 2/B konusunu başaramamıştır. Ortada çok açık bir başarısızlık vardır. Hükûmet bunu becerememiştir.

19 Nisan 2012 tarihinde 6292 sayılı Kanun Türkiye Büyük Millet Medisi Genel Kurulunda kabul edildi. Cumhuriyet Halk Partisi olarak görüşlerimizin bu tasarıda, o yasada yer almamış olmasına karşılık, Hükûmete, bu konuda bir fırsat vermeyi arzu ettik, sorunun çözümünden yanayız çünkü. Görüşler farklı olabilir ama önemli olan vatandaşın tapusunu almasıdır. “Bu tapuyu bu yasada sağlayacak ise, biz bu yasaya da olumlu bakarız.” dedik. Hiçbir şekilde “Anayasa Mahkemesi” gibi bir seçeneği de parti olarak gündemimizde tutmadık, hâlâ tutmuyoruz. Böyle bir seçenek gündemimizde yoktur.

19 Nisan 2012 tarihinde, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına, Genel Kurulda yaptığım son konuşmada söylediğim birkaç cümle var. İzninizle komisyon üyelerinin, Sayın Bakanın bilgisine sunmak istiyorum, cümlem şu: “İnanıyorum ki siz buraya önümüzdeki dönemde bu yasada değişiklikler getireceksiniz. İnşallah yanılırm, yanılmayı arzu ederim ama yanılacağımı sanmıyorum. Çünkü çıkan yasa yanlıştı, vatandaşın ihtiyaçlarını görmeyen, vatandaşın durumunu gözetmeyen bir yasaydı. Cumhuriyet Halk Partisi olarak biz de bir teklif hazırladık ama biz, teklifimizi, konunun uzmanı olduğumuz gerekçesiyle, düşüncesiyle masada hazırlamadık. Uzmanlar yanılabilir. Gittik, alanda, muhtarlarımızla görüştük, vatandaşlarımızla görüştük, esnafımızla görüştük, kahvehanelerde vatandaşlarla oturduk, muhtarlık bürolarında kendilerini ziyaret ettik, toplandık, görüşlerimizi söyledik, onların görüşlerini aldık ve halkın ihtiyaçlarını karşılayacak bir teklifi Türkiye Büyük Millet Medisine sunduk.” Bu 19 Nisan 2012 tarihinde söylediğim cümleler, halkın görüşleriydi aslında, benim görüşlerim değil, ben onları Türkiye Büyük Millet Medisi kürsüsünde ifade ettim. Nitekim, yanılmadık -yanılmayı tercih ederdim yani haklı çıkmış olmaktan kesinlikle mutlu olmadığımı ifade edeyim. “Biz dememiş miydik?” cümlesini kullanmak istemiyorum- bir teklif getirdiniz, 30 Ocak 2013 tarihinde kabul edilen bir kanunla bir düzeltme yaptınız. Şimdi, bu, ondan sonraki ikinci düzeltme. Bundan sonra, yine bir düzeltme daha gelirse şaşırmayacağım. Bu Komisyonun da iradesini, 19 Nisan tarihinde kabul edilen kanun görüşmeleri sırasında Genel Kurul dikkate almadı. Bugün vermiş olduğunuz teklifle Komisyonun iradesine geri dönmüş oluyorsunuz. Ama sorun yine çözülmeyecektir, önemli ölçüde çözülmeyecektir, bu da derde deva olmayacaktır, tekrar buraya geleceksiniz. Yine, yanılmayı ümit ederim, arzu ederim, isterim. Tekrar tekrar buraya gelmek demek vatandaşın sorununun sürüncemede kalması demektir.

Anayasal düzeyde otuz iki yıllık bir sorundan söz ediyoruz. 1961 Anayasası’nda 71 yılında yapılan değişikliklerle 2/B’yle ilgili sorun anayasal düzeye taşınmıştır ve o tarihten bu yana bu sorun Türkiye’nin gündeminde vardır. 19 Nisan tarihinde kabul edilen kanun 3 grup taşınmazı kapsamına alıyordu: 6831 sayılı Orman Kanunu’nun 2/A maddesinde düzenlenen taşınmazlar, 2/B maddesinde düzenlenen taşınmazlar -bugün teklifin bir maddesi bu konuyu düzenliyor- ve bu iki grupta da ilgili olmayan hazineye ait tarım arazileri.

6831 sayılı Kanun’un kabul edildiği, yürürlüğe girdiği 50’li yıllardan bu yana gerçekte 2/B sorunu Türkiye’nin gündeminde vardır. Yani yapının mülkiyetinin vatandaşa, arazinin, arsanın mülkiyetinin hazineye ait olduğu bir durum söz konusu ve bu mülkiyetteki farklılık vatandaşın huzursuzluk kaynağı olarak bugüne kadar devam etmiştir.

Asıl önemli olan, konuşmamız gereken konu bedel konusudur. Bu arazilerin bedeli ne olmalıdır? Bizim görüşümüz, teklifimiz, bugünkü teklifimizde tekrar ettiğimiz görüş orman köylüleri için herhangi bir bedel söz konusu olmamalıdır. Orman köylüleri ile diğer çiftçi grubunu ve 2/B grubunu bir arada düşünmek çok büyük bir yanlışlıktır. Bakın, bu teklif, bu yanlışlığı taşıyor. Öyle zannediyorum ki, siz, hazineye ait tarım arazilerindeki değeri yüzde 70’ten yüzde 50’ye düşürme arzusundasınız, o arzuyu, o isteği, kendi iradenizi ortaya koyarken, “Bari orman köylülerinin de bedelini düşürelim.” diyorsunuz. Bu, çok yanlış. Bu arazilerin asıl hak sahibi olan kişileri orman köylüleridir. Anayasa bunları hak sahibi olarak tanımlamıştır. 61 Anayasası da orman köylülerini hak sahibi yapmıştır, 82 Anayasası da orman köylülerini hak sahibi yapmıştır. Anayasa’nın 169’uncu ve 170’inci maddeleri gayet açıktır: Bu araziler orman köylüsünün ihtiyaçları için kullanılır. Böyle olduğu hâlde, 2/B’yle hiçbir ilgisi olmayan hazine arazileri grubundaki değeri -yani rayiç bedelin yüzde 50’sini- getirip orman köylüleri için aynen uygulamak çok büyük haksızlıktır, orman köylüsüne haksızlıktır, Anayasa’ya aykırıdır. Anayasa’nın iradesi böyle değil. İki değer arasında farklılık olmalı. İki değeri eşit yaparsanız Anayasa’nın 169-170’inci maddesine çok açık aykırı hareket etmiş olursunuz. Bırakalım Anayasa’yı bir kenara, hakkaniyete uygun değil bu, adalete uygun değil. Orman köylüsü Türkiye’nin en yoksul kesimidir. Orman köylüsüyle ovadaki büyük çiftçi aynı kefeye koymak,

ikisine de aynı değeri uygulamak -yani rayiç bedelin yüzde 50'si olarak bedeli belirlemek- hakikaten büyük haksızlıktır. Ben, Komisyonun bunu değerlendirmesi gerektiğini düşünüyorum. Tabii ki takdir komisyonundur.

İkinci konu: Şimdi, Sayın Bayraktar dedi ki: "Biz tarım arazilerinde 400 metrekarelik sınırı kaldırıyoruz."

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Onu kaldırdık zaten önceden, bu tarım arazilerinde sınır yok.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Hayır, hayır. Şimdi kaldırılıyorsunuz.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Kaldırıyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (İstanbul) – Siz "tüm 2/B arazilerinde 400 metrekareye kadar rayiç bedelin yüzde 50'si" demiştiniz. Şimdi "Tarım arazisi ve orman köylülerinin kullandığı arazilerde bedel rayiç bedelin yüzde 50'sidir." demek suretiyle bu "400 metrekare sınırı" kalkmış oluyor. Bu kadar uğraşmaya, dolaşmaya gerek var mıydı? Biz, bunu, Genel Kurulda söyledik, o görüşmeler sırasında şunu ben söyledim: "Benim dediğimi kabul etmiyorsunuz, bari burada bunlara bu 400 metrekare sınırını koymayın, yüzde 50 yapın. Bunlarda yüzde 50 yapın."

Şimdi, aklın yolu bir, yani orman köylüsünün durumu son derece kötüdür. Yani Türkiye'nin en yoksul kesimidir arkadaşlar. Devlet Planlama Teşkilatının rakamlarına bakın, Türkiye'de kişi başına gelirin 1/10'u düzeyinde gelire sahiptir. Yani bu, aylık 160-170 TL civarında bir gelir demektir. "Ya, bunlar nasıl olsa yukarıda, dağda, orman kenarındaki araziler, bunların değeri fazla değildir." demeyin, o köylü için 20 bin lira, 30 bin lira olağanüstü büyük rakamlardır. Hele, orman köylüsüne "400 metrekareye kadar sana yüzde 50 uyguluyorum." demek, biraz onları ciddiye almamak olur. Biz, bu şeyin yanlış olduğunu düşünüyoruz. Bu teklif doğru değil. Gelin, orman köylüsünde bunu bedelsiz yapalım. Diğer vatandaşlarımızda da "emlak vergi değeri" esasını getirelim. Yani Beykoz'daki vatandaşımız binasını yapmış, burada kendisi oturuyor, ihtiyaç sahibi, Beykoz'un ortalama geliri de son derece düşük. Bu kişiye rayiç bedelin yüzde 50'si oranında bir bedel takdir etmek, "Bunu alma." demektir. Gerçekçi olalım arkadaşlar. Kanunun yapmadığını bürokrasiden istiyorsunuz, "Bürokrasi otursun, bu değerleri biraz aşağı çeksın." şeklinde bürokrasiden fedakârlık bekleyen bir anlayışı gördüm bugüne kadar.

Bakın, bugün, başvuru süresinin son günü. Onuncu ay bugün bitiyor, yanlış hatırlamıyorsam, bugün başvuru süresinin sonu, on ay bitti. 3 kere uzatma yaptınız. 3 kere uzatmanın nedeni zaman kazanmak, bedeller yanlış. Şimdi bedelin yanlışını kabul ediyorsunuz, ama "Tekrar bir bedelde düzeltme yaparsak, millete, Cumhuriyet Halk Partisine mahcup oluruz, onun yerine vadeyi uzatalım." Diyorsunuz "Dört yılı altı yıla çıkaralım, buradan bir kolaylık sağlayalım..." Bedel yükselse altı yıl da onu çözmeyecektir, iddia ediyorum çözmeyecektir; beş yıl da çözmeyecektir, altı yıl da çözmeyecektir. İşin esası bedeldir. Bedeli bırakıp öbür tarafta çözüm aramaya kalkışırsanız yanlış yapmış olursunuz.

Ben tekrar iyi niyetle, yapıcı bir muhalefet anlayışıyla Komisyona bu bilgilerimi aktarıyorum. Gelin, ısrar etmeyin. Bugün bunu geçirme kaygısında olmayın. "Bir maddelik kolay bir şey" demeyin. Bakın, on ay kaybettik, on aydır vatandaş bekliyor, on aydır bedeller açıklanamadı. Bunun sorumluluğu siyasidir. Bürokrasi, görevini yapıyordur herhâlde. Bürokrasi, nihayet belli dengelemeleri yapabilir komisyonlar, onun dışında belli bir marjın altına komisyonun inme şansı yoktur, onu kanun yapacak. Yani kanunun yapmadığını komisyonlardan beklemeyi yanlış buluyorum.

Beykoz Belediyesinin rakamlarını size vermek istiyorum, Genel Kurulda vermiştim ama burada bir kez daha vermek istiyorum: Vatandaşın bu araziye alacak durumu var mı? Niye Beykoz'u veriyorum?

1) Beykoz, bu araştırmayı yapmış.

2) 2/B konusunda Beykoz, olağanüstü güzel bir örnektir. 2/B'nin bütün sorunlarını Beykoz'da görebiliriz.

Beykoz Belediyesi diyor ki: Beykoz'da 2/B arazileri üzerinde yaşayan vatandaşlarımızın yüzde 46'sının geliri aylık bin liranın altındadır, bin liranın altında. Bu rakamı 1.500 liraya çıkardığımız zaman, aylık geliri 1.500 liranın altında olanların toplam 2/B arazisi üzerinde yaşayan nüfusa oranı yüzde 76. Aylık 1.500 liraya çıktığında tablo bu. Bu rakamlarla, vatandaşımızın rayiç bedelin yüzde 50'si oranında bir oran alınmak suretiyle hesaplanan bedel üzerinden arazileri alabileceği kanaatinde değilim.

Teklifimizin 2'nci maddesinde Sultanbeyli örneğini vererek bir önergeyi veriyorum, yine reddedeceksiniz belki de bilemiyorum. Genel Kurulda da bu önergeyi verdim, reddedildi.

Bakın, Sultanbeyli Hasanpaşa Mahallesi. Arkadaşlar, ben mahalleleri dolaşıyorum, gidiyorum, muhtarlarla oturuyorum, vatandaşlarla oturuyorum. Hasanpaşa Mahallesi'nin bir sokağın bir tarafı orman, bir tarafı 2/B. Şimdi 2/B olan bölüm, bu yasayla alabilirse alacak, yani o parayı ödeyebilirse alacak ama sokağın öbür tarafı orman, hukuken orman fiilen yapı ve burası almıyor. "Gelin çözelim." diyorum bunu. Bunu da sizlerin dikkatine, takdirine sunuyorum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan, sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Hamzaçebi.

Şimdi teklifin tümü üzerindeki görüşmelere başlıyoruz.

Hükûmet adına söz talebi var mı?

Buyurun Sayın Bakanım.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI ERDOĞAN BAYRAKTAR (Trabzon) – Sayın Başkan, çok değerli milletvekili arkadaşlarım, çok değerli Komisyonumuzun üyeleri, değerli bürokrat arkadaşlarım; efendim buradaki gaye, orman alanı dışına çıkartılan ve vatandaşımız tarafından kullanılan arazilerin, tapusu olmayan vatandaşlarımız tarafından tapu sahibi yapılmasıdır. Yani bunları istediği zaman satabilsin, çoluğuna çocuğuna miras olarak bırakabilsin, eğer imara müsaitse üzerinde bina yapabilsin veya bunları tam rahat bir şekilde, kendi gerçek kaidesi üzerinde değerlendirme yapabilsin.

Burada hem Sayın Bayraktar hem Sayın Hamzaçebi ifade ettiler, ben her iki ifadeyi de saygıyla ve teşekkürle karşılıyorum. Fakat burada, tabii ki tam manasıyla araziye çıkınca, fiiliyat, tatbikat olunca işi daha çok görüyorsun. Değişiklikler olabilir, olmaması lazım ama tabii araziye çıkınca...

Şimdi, burada vatandaşlar tarafından kabul görüp görmediği neyle belli olacak? Tatbikatla, uygulamayla. İşte, İstanbul'da kadastro yapılan alanlarda yüzde 100 müracaat olmuş bu süre içerisinde. Türkiye genelinde de yüzde 94-95 mesabesinde müracaat var. Yani müracaat edenler...

Diğer taraftan, kadastroları da bir taraftan yapılıyor. Şimdi bu son Kanunla, Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nün de kadastro yapması noktasında biraz daha fazla görev alacak. Burada ne diyoruz: Belediye hudutları içerisinde üç yıldır vade bunu beş yıla çıkarıyoruz. Belediye ve mücavir alanlar dışında da dört yıldan altı yıla çıkarıyoruz. Bir tane esas temel öğesi bu ama Sayın Başkan Vekilimizin, CHP Grup Başkan Vekilimizin ifade ettiği gibi değil olay. Niye? Biz vade uzattığımız zaman vade farkı var mı? Yok. Faiz var mı? Yok. Hiçbir şey yok. Bunu başka türlü tasarruf yaptığı zaman çok büyük bir rahatlık bu.

Diğer taraftan, tabii bu yaklaşık 500 bin parsel, küçük, büyük parseller var bunu ilgilendiriyor. Daha evvelden düzenlemeyi yine yüce Meclisin takdiriyle yapmıştık. Alt gelir grubu ve maddi durumu iyi olmayanlara 400 metrekareye kadar bir iyileştirme yapmıştık, bedelin yüzde 70'i değil de yüzde 50'si alınsın. Bu aynı şekilde hem ormandan çıkıp tarım alanı olarak kullanılan alanlarda iyileştirme yapılıyor hem de tarım alanlarının vatandaş tarafından kullanılan ve satılacak olan alanlarda yine aynı iyileştirme yapılıyor. Ama biz tabii, tüm coğrafyamızın tamamını, 780 bin kilometrekare coğrafyamızı ve 76 milyona varan nüfusumuzun tamamını yoksulluyla, fakiriyle, orta gelir grubuyla, hepsiyle beraber düşünmek zorundayız. Vatandaşlar tarafından da çok ciddi şekilde yaptığımız bu son düzenlemeler takdir görmüştür ve bu, vatandaşlar tarafından teşekkürle karşılanmıştır. Ben bunu yüce Komisyonun takdirine sunuyorum.

Çok teşekkür ederim ve hepinize tekrar saygılarımı sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakanım.

Şimdi, söz talep eden sayın üyelerimize sırasıyla söz vereceğim.

Buyurun Sayın Yılmaz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli bürokrat arkadaşlarım; hepinize saygılar sunuyorum.

Öncelikle şunu ifade edeyim: Gerçekten 2/B, onlarca yıldır süren ve kangren hâline gelmiş, Türkiye'nin sırtında bir kambur. Ortada bir cenaze var ve bu cenazenin kaldırılması noktasında üç tane siyasi partimiz iş birliği yaptı ve üç partimizin de seçim beyannamelerinde bu ifade edildi. Bu, güzel bir gelişmeydi ama ne yazık ki Hükûmetin, iktidarın genellikle "Ben bilirim, benim dediğim doğru. Nasıl olsa parmak çoğunluğum var ve bu parmak çoğunluğuyla istediğimi kabul ettirim." anlayışı 2/B'yi bu noktaya getirdi. Bu kadar güzel çalışmaların Sayın Bakanım, çöpe atılma noktasına geldiği bir süreçten geçiyoruz. Şimdi, eğer siz gömleğinizin ilk düğmesini yanlış iliklerseniz son düğmesini doğru ilikleme şansına sahip değilsiniz.

Tabii bu 2/B, biliyorsunuz Koalisyon Hükûmeti zamanında da gündeme geldi, Anayasa Mahkemesine gidildi, Anayasa Mahkemesi reddetti. Orada da yanlış olan bir şey vardı; neydi? Kadastro çalışmaları ve Tapu Kadastroyla iş birliği yapmadan yapılacak çalışmalarla uygulanması doğru değildi. Bu Hükûmet döneminde en takdir edilen husus şudur ki, kadastro komisyon sayıları artırılarak orman kadastrounun bir an önce Tapu Kadastroyla da iş birliği yaparak bitmesi güzel bir çalışmaydı. Bundan dolayı teşekkür ediyoruz.

Fakat şanssız olan ne? Ne yazık ki Orman ve Su İşleri Bakanlığında Sayın Veysel Eroğlu gibi bir Bakanın olması en büyük şanssızlık. Suyu gündemine alıp, ormanı yok sayan bir Bakanla 2/B'yi çözmeye kalkarsanız geleceğiniz nokta bu.

Şimdi ne oldu? Orman teşkilatının bütün özverili çalışmaları ortadan kaldırılarak, Sayın Orman Bakanı Orman Bakanlığından hiçbir ormancı bürokratla çalışmayarak, Türkiye'nin yüzde 27'sini, 26'sını kaplayan orman alanlarını –nasıl olsa orman ya sesi çıkmıyor, soluğu çıkmıyor- ben burayı idare ederim anlayışıyla hareket etti.

Şimdi, ondan sonra topu -2/B ile ilgili kadastro çalışmalarının kendi geldiğinde zaten yüzde 90'ı bitmişti, tamamlandı.- Maliye Bakanlığı ile Millî Emlak Genel Müdürlüğü'nün sırtına bıraktı topu ve bugün de siz buradasınız.

Şimdi, burada eğer bir şeyi ayırt edemezsek Sayın Bakan, bakın, bu Kanunun adı ne, bu Kanunun adı? Orman Köylülerinin Kalkınmasının Desteklenmesi...

Şimdi, bu Hükümetin en büyük yanlışı da şu oldu: İşin sosyal boyutunu bir kenara bıraktık, sadece paraya baktık. Parayı kazanırsınız, parayı kaybedersiniz ama sosyal olayları, sosyal gerçekleri göz önüne alarak bu çalışmaları yapmazsanız, Sayın Orman Bakanının yaptığı gibi topu kucağından Maliyeye atıp işin parasal boyutuna işi getirirseniz bu problem çözülmez.

Biz o zaman da söyledik, son burada yapılan çalışmalarda hepsini dile getirdik. Ben çok zaman almayacağım. Çok uzun konuşan bir milletvekiliyim bu 2/B ile ilgili çünkü ben bu teşkilatta, orman teşkilatında yirmi yıl çalışmış -bütün kademelerinde- babası da ormancı olan ve kendisi de orman köylüsü olan, bizzat onları yaşayan bir milletvekili olduğum için çok fazla konuştum.

Şimdi, burada ilk yapılması gereken şeydi: Birincisi, orman alanları nereden çıkmış? Değerli arkadaşlar, orman alanları, gelişen sosyolojik şartlar itibarıyla, Türkiye'deki nüfus hareketleri itibarıyla, Türkiye'de yaşanan ekonomik gelişmeler itibarıyla... İnsanlar, bilerek ormanlardan falan açma yapmamış. Gidin o Toroslar'ın eteklerindeki köylere veya Karadeniz'in köylerine gidin, insanlar geçimlerini sağlamak için gıdım gıdım, zaman zaman ağaçları da ... Ormanda biliyorsunuz bir şey vardır, yani üzerinde illa üç kapalı orman olmasına falan da gerek yok, ağaç olmasına da gerek yok. Bir yer toprağıyla beraber orman sayılıyor. Gıdım gıdım o boşluklardan moşluklardan açarak sürmüşler, ekmişler. 1 dönümde, 2 dönümde çoluklarının çocuklarının hayatlarını idame ettirmek için bu yerleri kazanmışlar. Ne kadar olmuş bu yerleri kazanalı? Yetmiş yıl, seksen yıl, altmış yıl olmuş. Yani bugün dededen toruna geçen yerleri kullanıyor. Altmış yıldır kullanıyor bunlar.

Sayın Bakan, altmış yıldır kullandığınız bir yeri gelip İstanbul'daki villa sahibiyle, Bebek'teki zenginle aynı kategoride bu işlemi yaparsanız bu adaletten bahsedebilir misiniz?

Bakın, aynı orman köylüsü ne yapmıştır? Sayın Bakan, burada bizim de Orman Genel Müdürlüğümüzü yapan milletvekili var, burada ormancı arkadaşlarım var. Bu orman köylüleri orman teşkilatının yirmi yıl, otuz yıl, kırk yıl önce ulaşamadığı dönemlerde zaman gelmiş bir günde, iki günde orman yangınlarına ulaşamadığı zaman, ilk orada hayatını hiçe sayarak ormanları canları pahasına korumuş. Yangın mükellefi siz kimi yapmışsınız getirdiğiniz kanunla? Dağdaki orman köylüsünü. Demişsin ki "Sen bu yangına gitmek zorundasın." Gitmezse ceza vermişsin ona. Tutup da Boğaz'da, orada burada tuzu kuruları götürmemişsin. Ormanda herhangi bir usulsüzlük olmuş, ormancılarla iş birliği yapan orman köylüleri. Ormanda dededen toruna, 9 yaşındaki çocukla 70 yaşındaki dede ekmek parasını kazanmak için sabah ezanında çıkmış, 5 tane fidanı daha fazla dikip de üç kuruş para alabilir miyim diye ormanı onlar yetiştirmişler, ormanı onlar korumuşlar, ormanlarda üretimi onlar yapmışlar. Üretim yaparken hayatını kaybeden, sakat kalan orman köylüleri var.

Şimdi, bu sosyal gerçekleri görmeyen ve bunların ayrımını yapmayan veya sizi Bakanlar Kurulunda doğru bilgilendirmeyen Orman Bakanının getirdiği süreçtir bu. Bu süreçlerde orman köylüsünü dikkate almazsanız bu Kanunun uygulanmasının olmadığını ben defalarca söyledim. Velez ki devletsiniz, bir şekilde "Ben yaptım, oldu." dersiniz, onların taleplerini dikkate almazsınız, onların feryatlarını dikkate almazsınız, uygulamazsınız. Geçen konuşmamda da söyledim, vicdanınız rahat olmayacaktır, vicdanen rahat edemeyeceksiniz, çünkü orman köylülerine haksızlık yapıyorsunuz.

Ben gidiyorum, her hafta gittiğimde orman köylerini geziyorum. Ormancı olduğumdan dolayı bu 2/B ile ilgili acaba sadece benim bölgemde mi bir şeylik var diye Antalya'yı dolaştım ve yanımda Antalya milletvekili de var. Muğla'ya gittim, 2/B'lerle ilgili köylülerle görüştüm, orman köylülerle görüştüm özellikle. Hepsinde aynı feryadı figan. Altmış, yetmiş yıldır kullanan bu köylüleri devre dışı bırakıyorsunuz, ondan sonra Maliye Bakanlığıyla, Millî Emlak Genel Müdürlüğü bu işi çözsün. Daha çok bürokratlara diyoruz ki -Biz de zaman zaman yakınıyoruz- "İşte, rayiç bedeller yüksek bırakıldı, şey bırakıldı." Defalarca söyledik ya bu, bugünün mesdesi de değil. Hani adam bugün açmış olsa burayı, haksız kazanç elde etmiş olsa anlayacağım. Dedesinden kalmış bu yer. Dedesi zamanında ihtiyaca binaen açmış, yani o da gidip keyfinden açmamış, aç, sefil. Düşünün 1930'lu, 40'lı yılları. Oradan kullana kullana... Gidin köylerde

bunların yüzlerce, binlerce örneğiyle karşılaşacaksınız. Oradan oğluna geçmiş, oğlundan da torununa geçmiş. Şimdi altmış yıldır, yetmiş yıldır kullandığı yere işte, biraz önce söyledim 32 milyar lira dönümüne fiyat biçmişsiniz.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANİ ERDOĞAN BAYRAKTAR (Trabzon) – Yok.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) - Efendim “yok” demeyin, ben size gösteririm Sayın Bakan. Gelin, buyurun Adana’ya bir beraber gidelim size yüzlerce örnek göstereceğim. 62 milyar lira dönümüne yer biçmişsiniz orman köyünde. Aldınız yüzde 50’ sini ne yaptı? 32 milyar lira dönümü. Adam hayatında 32 milyar görmüyor. Bakın, burada ormancılar var. Orman köyleri, yani buna tebessüm de etsek bir gerçekten bahsediyorum Sayın Bakan. Gerçekten hani Türkiye’de 10 bin liralık millî gelirden bahsediyoruz ya bin lira yıllık geliri olmayan orman köylüsüyle karşı karşıyayız. Gidin Fek’e nin Bahçe Köyü’ ne, Aladağ’ ın Küp Köyü’ ne açıktan ne yapacaklarını şaşırılmış vaziyetler. Örneğini gösteririm duygu sömürsü yapmıyorum. Ben bu bölgede altı buçuk yıl Orman Bölge Müdürlüğü yaptım adım atmadığım köy yok. Yaşıyorum ve bu süreçte de her hafta gittiğimde mutlaka iki üç orman köyünü geziyorum. Yani bu getirilen düzenleme bir nebze doğrudur. Bizim baştan beri söylediğimiz ama biz şunu dedik: Orman Bakanlığı bu orman kadastrounu nasıl... İşte, Osman Kahveci burada Orman Genel Müdürü bir hedef koydu. 20 bin hektardan 100 bin hektara çıkan yıllık kadastro hedefini bu orman teşkilatı gerçekleştirdi. Yani bir yılda 5 kat artırdı. Eğer Sayın Bakan da ormancıların değerini azıcık bilseydi... Keşke burada olsaydı ama gelmiyor, yani konunun ana şeyi ama şimdi Çevre ve Şehircilik Bakanı geldi. Yani şimdi siz, en son işin şey tarafındasınız yani bütün işler halledilecek, paralar size gelecek, siz parayı harcayacak Bakansınız.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Tam çözüm Bakanı.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Hayır efendim, çözüm Bakanı değil Sayın Nusret Bey.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Mülkiyet elinde, mülkiyet!

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Hayır efendim, hayır.

Bakın, şimdi ormanı konuşurken başka şeylere girerseniz yanıltırsınız. O zaman benim söylediklerimi ya dinlemiyorsunuz veya anlamak istemiyorsunuz. Eğer bu Orman Bakanı -Bakın geç kalmış sayılmayız- bunların ayrımını... Bu orman teşkilatına talimat verseydi, orman teşkilatı arı gibi çalışan bir teşkilattır ve Türkiye’ nin özellikle bu dediğim kesimi ilgilendiren yerlerinde örümcek ağı gibi her tarafa hâkim olmuş ve örgütlenmiş bir yapıya sahiptir. Bu talimat verilseydi... Biz söyledik, bunların hakkını gelin korumak adına, ben defalarca önerge verdim, yine vereceğim. Dedim ki biz de 31’inci, 32’nci madde kapsamı var ormancılara izah ederler. 31’inci madde kapsamına giren yerlerde rayiç bedelin yüzde 15’i, 32’nci madde kapsamına giren yerlerde yüzde 25’ini alırsanız, hani Cumhuriyet Halk Partisi “bedelsiz” diyor ya hiç değilse hani bir bedel olsun diğer insanlara da haksızlık olmasın diye “Bu bedel ödensin.” teklifini getirsek bir nebze doğru iş yapacaktık. Ama bu çalışmaların hiçbirisi yapılmadı, kadastroyu bitirdik. Buradaki sosyal problem, köylerin sıkıntısı, insanların sıkıntısı, orada bu insanların ormanlara verdikleri emek göz ardı ediliyor. Bu köylülere siz yüz yıllardır ormanları koruyup kollatacaksınız ama getirdiğiniz kanunda hiçbir hak vermeyeceksiniz. Yani bunun neresinde adalet Allah aşkına değerli arkadaşlar? Bunları söylediğimde yine iktidar partisinin milletvekilleri bana oradan “Şov yapıyorsun.” diyorlardı, laf atıyorlardı Genel Kurulda, burada “Şov yapıyorsunuz” diyorlardı. Ne oldu? Biz ne dedik o zaman? Yine dediğimiz noktalara geldiniz, yine geleceksiniz zamanla. Ben son konuşmamda, o 30 Ocakta Maliye Bakanı vardı tahmin ediyorum orada veya bir başka bakandı. İşte bununla “Bu işleri çözeceğiz. 400 metrekareyle...” AK PARTİ Grup Başkan Vekili Canikli “... büyük çoğunluğunu çözdük.” dedi. Ben orada da söyledim, dedim ki: “Sayın Bakan, bu anlayışla bunlarla bunları çözemezsiniz. Satamazsınız, satamayacaksınız.” Daha bir ay geçmedi aradan, 30 Ocak. Bir buçuk ay geçti, son şeyden bir buçuk ay geçti.

Şimdi, bakın bir de esas işin orman kısmı var ama burada lafı çok uzatmak istemiyorum.

BAŞKAN – Sayın Yılmaz, bayağı uzattınız, çok konuşmacı var.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Sayın Başkan, bakın...

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bir saniye, bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Toparlarsanız sevinirim.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Şimdi ben cuma günü Adana’ya gittim. Bana bu telefon Adana’ dan geldi. Ben sabah altı buçuk uçağıyla da buraya geldim bu toplantıya yetişmek için özellikle. Sabah, sabah altı buçuk uçağıyla geldim.

Ülkenin bir gerçeği de var: Bakın, Sayın Çevre ve Şehircilik Bakanım, afet evlerini yeniden düzenleyelim derken ormanlarla ilgili düzenlemeyi yapmazsak, yarın, on, yirmi, otuz yıl, kırk yıl, elli yıl sonra çok büyük afetlerle karşılaşacağız. Türkiye topraklarının yüzde 80’i, 90’ ı hafif, orta ve şiddetli erozyonun olduğu bir yer. Anayasa’ nın amir hükmü olmasına rağmen... Burada ana kaynağı bizim

ormanlara aktarmamız lazım. Dünya çevrecilik üzerine, dünyada çevresel endişelerin had safhaya ulaştığı bir süreçten geçiyoruz. Dünyada ormansızlaşmanın yoğun olduğu bir süreçten geçiyoruz. Türkiye, orman zengini bir ülke değil. Dünyada ve Avrupa'da ortalaması yüzde 30 ormanlarla kaplıyken bizim yüzde 27'si ormanlarla kaplı ve en büyük sıkıntımız da, yüzde 27'si kaplı olmasına rağmen yüzde 50'si de bozuk vasıflı ormanlara ait. Ama buradan esas kaynak ve ana kaynak ormanların imarına, ihyasına, ormanların geliştirilmesine ve orman köylüsüne aktarılması gerekirken yallah sizin Bakanlığa gitti. Bizim Bakan hiç sahip çıkmadı. Bu Bakan ormancılık tarihinde emin olun çok ciddi sorgulanacaktır, çünkü bunlar yanlış uygulamalardır. Çünkü Türkiye, geleceğini doğal ve çevrecilik açısından yaşayacağı bir süreçten geçiyor.

Sizden ricam Sayın Bakanım: Bakın, bunu tekrar Bakanlar Kurulunda mı görüşürsünüz, Hükûmette mi görüşürsünüz bu orman köylülerini ihmal ettiğiniz müddetçe bu yasayı geçerseniz bile vicdanınızda rahat olamayacaksınız. Çünkü o gariban orman köylüsünün emekleri ve hakkı heba olduğu zaman bunun altından kalamazsınız vicdanen. Çok açık söylüyorum, yani şu anda parmak çoğunluğunuzla gülersiniz, geçirirsiniz, birileri "Böyle yapıyoruz." der, birilerinden bir taslak alırsınız getirirsiniz ama bu noktada yanlış yapıyorsunuz. Bütün iyi niyetlere rağmen, biraz önce Sayın Akif Hamzaçebi de dedi, bütün özverili çalışmalarına rağmen –Bakın sizin Hükûmetiniz zamanında, hakkı veriyorum- kadastro çalışmasındaki özverili çalışmalarına rağmen bu yaptığınız uygulamalarla ne yazık ki sınıfta kaldınız. Aynen, bu aynı mantıkla devam ederseniz sınıfta kalmaya devam edeceksiniz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederim Sayın Yılmaz.

Sayın İlhan Demiröz, buyurun.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, Sayın Bakanım, çok değerli Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonunun değerli üyeleri, bürokrat arkadaşlarımız, hepinizi saygıyla ve sevgiyle selamlıyorum.

Değerli arkadaşlar, masama bir yazı gelmişti, okuyorum:

“ Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun İle Orman Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ile gerekçesi ekte sunulmuştur.

Yunus Kılıç (Kars) ve arkadaşları”

Ben bunu okuyunca, burada olması gereken bakanın Orman Bakanı olması lazım. Seyfettin Bey'e katılıyorum. Buradaki Sayın Bakan sakın alınmasın, yani Sayın Bakanın şahsıyla ilgili bir şey söylemiyorum ama bu, Orman Bakanının buradaki Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonuna vermiş olduğu değer bir ifadesidir; bu bir.

İki; burada görüştüğümüz konu, Orman Bakanlığının konusudur. Evet, siz sahip çıkamazsınız. Ormanlara verilmesi gereken bütün ödeneğin yüzde 90' ını Çevre ve Şehircilik Bakanlığına verirsiniz Çevre ve Şehircilik Bakanı gelir burada oturur, gelecek paraların hesabını yapmak üzere bu Komisyonun toplantısında bulunur.

Nerede Sayın Orman Bakanı? Birincisi bu.

ÖNDER MATLI (Bursa) – Memleketindeydi! Baraj temel atma törenindeydi memleketinde.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – 12/12/2012' leri iyi bilir!

ÖNDER MATLI (Bursa) - Artvin' de baraj açma törenindeydi.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Sayın Başkan, arkadaşım, ona göre hareket etseydi.

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşmayalım lütfen.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Hiç beni bu konularla ilgili ifade etmez. Ankara' da olur...

BAŞKAN – Konuşmacıya müdahale etmeyelim.

ÖNDER MATLI (Bursa) – Törendeydi.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Hayır, oradaki töreni başkası açabilirdi; birincisi, olması gereken buydu.

İkincisi; arkadaşlar bahsediyor işte, bu projeyle ilgili, çalışmalarla ilgili. Bir kere 2/B arazilerinin bugüne kadar gecikmesinin ikinci bir nedeni de arkadaşlar, 2/B Yasası çıktıktan sonra dört aylık bir süre içerisinde 2/B' ye ait tüm araziler büyükşehir belediyesine, belediyelere ve TOKİ' ye yazıldı ve oradan onlara şöyle denildi: “Arkadaşlar, TOKİ olarak, büyükşehir belediyesi olarak bunlara bakın.

Burada size ihtiyaç olan yerleri tespit edin, biz onun dışındaki diğer yerleri satışa çıkaracağız.” Birinci gecikmenin nedenlerinden bir tanesinin de bu olduğunu ifade etmek istiyorum.

İkincisi, zaten bu Hükümet her kanunun içerisine istediği kanunu sokuyor. Derin kuyulara saat takılmasıyla ilgili kanun içerisinde kamulaştırma vardı, 2/B’ nin içerisinde de tarım arazisinin satışları var.

Arkadaşlar, 925 bin hektar tarım alanının satışı söz konusu ama 2/B’ yle ilgili olan arazi miktarı baştan “410 bin” denildi, sonra “Yanlış ölçüldü” denildi, “Aletlerde yanlışlık var.” denildi ve bu rakam çok daha aşağılara çekildi.

Ne söylemek istiyorum: Böyle bir yasa getirecekseniz bir kere tamamen tarım arazilerinin satışıyla ilgili getirmeniz gerekirdi. Bunu şunun için söylüyorum: Orman köylüleriyle ilgili orman mühendisi arkadaşlarımız gerekenleri söylediler. Ben de ziraat yüksek mühendisi olarak uzun yıllar tarım arazileriyle ilgili toprak bölümü mezunu birisi olarak, tarım arazilerinin korunması gerektiğini ifade etmek istiyorum. Neden? Şimdi bu tarım arazileriyle ilgili satış zaten millî emlak müdürleri tarafından yapılıyordu, ilk şeye de veriliyordu ama ne oluyordu? Bu arkadaşlar tarım yapmak mecburiyetinde. Siz buraları satarsanız, yarın bizim vereceğimiz önergelerle tapuya “On yıl tarım dışında bir şey yapamaz.” şerhini koymazsanız çok kısa süre içerisinde bu tarım alanlarının da sanayiler veya efendim toplu konutlarla veya başka amaçlarla kullanılacağını hep beraber göreceğiz. Hâlbuki önümüzdeki yılların tarımla ilgili olduğunu, gıdanın artık stratejik bir noktaya geldiğini, her geçen gün erozyonla, efendim sanayi, çarpık yapılaşmayla topraklarımızı kaybettiğimizi, 1 santimetrekare toprağın binlerce yılda oluştuğunu göz ardı ettiğimizi ifade etmek istiyorum.

İkinci bir konu değerli arkadaşlar, Bursa’ da, bölgeyle ilgili çok kısa bir bilgi vererek sözlerimi tamamlamak istiyorum: Bursa’ da 14.294 parsel var ve bu 50 milyon 903 bin 555 metrekarelik bir alana sahip. 12.112 adet parseli tespit edildi, köylere gidi.

Arkadaşlar, Sayın Bakan ifade etti çok büyük bir oran var gerçekleşmesiyle ilgili. Bu oran iki şeyden kaynaklandı. Birincisi, 2 bin ve bin TL’ nin alınmaması, ikincisi, defterdar başta olmak üzere millî emlak müdürleri tüm köyleri tek tek gezdiler ve bu konuyla ilgili dilekçe aldılar. Yani vatandaş dilekçe vermede çekiniyor. Rayiç bedelleri niye gizlediler, niçin gizlettiler anlayamıyorum. Ben bilirkişilik yaptım, ilçelerde komisyonlar vardı arazinin değerlerini, rayiç bedelini, her şeyini hesaplayabiliyordun. Neden bu kadar gizli tutulduğunu anlamakta zorluk çekiyoruz. İsterseniz size ismini de verebilirim. Mesela, bu köydeydim, Bursa Gözede köyü, Kestel, burada bir vatandaşın 2/B arazisi var ve bir araziyle sınır. Bu arkadaşımın taşınmazına biçilen değer 20 bin TL, komşusunun taşınmazına biçilen değer 5 TL. Şimdi, her türlü senaryo akla geliyor, acaba onun içeride tanıdığı mı var, onun AKP’ ye yakınlığı mı var, acaba bunun başka bir şeyi mi var?

Arkadaşlar, ben, nedir, tarımcıyım yani bir yerin kıymet takdirinin nasıl yapılacağını biliyoruz. İki arasında bu kadar uçuk bir fark olmaz yani rayiç bedeller konusunda da gizli tutulmasının amacının ne olduğunu da bir türlü anlamış değiliz.

Evet, bu yasa biz de isterdik ki bir an önce çıkıp yaraları tamir etsin ama ben şunu söylüyorum: Bölgede, gezdiğimiz bölgede orman köyleri, hepsi dâhil, herkes ayakta, uykuları kaçmış, telefon ediyorlar her taraftan “Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu üyesin, ne olacak?” şeklindeki bir düşünce içindeler. Bir yasa çıkarıyoruz Mecliste, üzerinde çalışarak, araştırarak, meslek odalarından, orman mühendisleri odasından, ilgili yerlerden, her taraftan bilgiler alarak bunları o zaman çıkarmasaydık da bu süreçleri geçirerek şimdi çıkarsaydık belki bunlardan daha fazla yarar olacağı düşüncesindeyim.

Bu duygularla hepinize saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Demiröz.

Sayın Kerim Özkan, buyurun.

RAMAZAN KERİM ÖZKAN (Burdur) - Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Değerli arkadaşlarım, siyaset, sorunu çözme sanatı. On bir yıldır milletvekilliği yapıyorum. Yıl 1982, Antalya ilinde göreve başladım, o günlerde 2/B sorunuyla tanıştım. Parlamente’ye geldik, 94’te il genel meclis üyesi yaptım Antalya’da, o beş yıllık, 94-99 sürecinde de bu 2/B’yi konuştuk, Meclise geldik, 2002-2013, hâlâ 2/B’yi konuşuyoruz.

Başlangıçta söylediğimiz bir şey vardı, 2/B bizim de sizin de iktidara gelirken bir söylemiğimizdi. Cumhuriyet Halk Partisi olarak bir vaadimiz vardı, 2/B sorununu çözeceğiz. Adalet ve Kalkınma Partisinin de bir sözü vardı, bu sorunu çözeceğiz. İki siyasi parti, ana muhalefet ve iktidar olarak Meclise geldik. Milliyetçi Hareket Partisinin de bu konuda bir sözü vardı ama onlar o dönemde Parlamento dışında kaldı. Geldiğimizde “25 milyar dolar gibi bir meblağla biz bu 2/B arazilerini vatandaşla buluşturacağız, tapularını vereceğiz, bu parayı da ekonomide kullanacağız.” dediniz Adalet ve Kalkınma Partisi olarak. Biz ne dedik Cumhuriyet Halk Partisi olarak? “Bakın, bunda acımasızlık yapmayın, orman köylüsü çok fakirdir, garibandır.” Bunlarda hatta örnekler verilir. Orman köylüsü,

yıllar sonra şehre iniyor, bir çay içecek oluyor. Bakıyor kahvede çaya herkes 25 kuruş para veriyor. Akli gitmiş Yörük köylünün. Orman köylüsü, çocuğu çağırıyor “Evladım, bu çayın höpürdetmesi kaç kuruş?” diyor. “İçse içse beş seferde içer, 5 kuruş.” diyor. Adamın 5 kuruşu akli gidiyor, orman köylüsünün çünkü yok elinde. Çayı aldığı gibi hepsini içiyor, bardağı koyuyor “Bir daha bu kahveye gelene...” diyor. Yani o paranın kıymeti çünkü yok elinde, olmayan bir parayı nasıl verecek? Biz dedik ki: “Orman köylüsüne bunu bedelsiz verelim, diğer yerlerin değer tahsisini yapalım, bu parayı da ekonomide değil, Türkiye bir cennet vatan, bunu tekrar açıştırmada kullanalım.” Ama o dönemde Adalet ve Kalkınma Partisi, güçlü iktidarıyla, sayısal çoğunluğuyla bizim söylemlerimizi kulak ardı etti. Anayasa Mahkemesinden döndü, kanun tekrar geldi. Ben hafta sonunda Sayın Genel Başkanımız Kemal Kılıçdaroğlu, Antalya milletvekillerimizle beraber Antalya’ya daydık. Antalya merkez dâhil Göynük’ünde, Kemer’inde, Kumluca’ında, Finike’inde, Kale’inde, Korkuteli’nde, Elmalı’ında, dolaştığımız bütün yerlerde sorun 2/B, her vatandaş bizi 2/B pankartıyla karşıladı. Siyaseten de çok şey kaybediyorsunuz yani siyaset yapıyorsunuz, siyaset toplumun sorununu çözme. Sorunu çözdüğünüz an bir kazanınız da olacak ama vatandaş, yaşlısı, teyzesi, amcası, hepsi, çocuğu çocuğu 2/B konuşur, bunun dışında orada gündem yoktu. Yaş meyve sebzeyi unutmuş, portakalı unutmuş, dalında kalmış, salatalığı unutmuş, sel basmış, hepsini unutmuş, 2/B de 2B. Yani bu sorunu çözmemiz gerekiyor. Ne diyoruz biz? Kanunen belirlenmiş rayiç değeri yerine emlak değeri. Emlak değerini devletimiz belirledi, devletimizin yetkilileri belirledi. Bu emlak değeri üzerinden bir değerlendirme yapalım, bu işten siz de kurtulun, vatandaş da mutlu olsun. Orman köylüsünün de tarımsal amaçlı kullanılan yerlerini belirleyelim, orman köylüsüne bedelsiz verelim, bu konuda çalışmalarını sürdürüldü ve vatandaşımız rahat bir nefes alsın diyoruz. Ama ne yazık ki yine söylemlerimizi dikkate almıyorsunuz, bu yüzde 50’lik rayiç değer de - yine elinde olmayı konuşuyoruz çünkü- yine bu toplumu mutlu etmeyecek.

Biliyorsunuz, dün Antalya Deftardarlığı basıldı, yarın İstanbul’da bu olay olacak, yarın Bolu’da bu olay olacak, İzmir’de olacak, bu üzüm birbirine baka baka kararır, vatandaş bir infial içerisinde olacak. Bunlar bizim insanlarımız, her biri. Mersin’de aynı şey olacak, Adana’da aynı şey olacak. Bunun önüne geçme adına gelin burada bir güzellik yapalım komisyon üyeleri olarak. Sayın Bakanımız da burada, Çevre ve Şehircilik Bakanlığının çok değişik yerlerden gelir ve getirisi var.

Bu Toprak Koruma Kanunu’nu yaptık. Bakın, çok yanlışlıklar yapılıyor. Ben, şuradan çıktığım zaman, yüreğim sızlayarak Polatlı’ya varıyorum, yüreğim sızlayarak Burdur’a varıyorum. Ne oldu bizim Toprak Koruma Kanunu? Birinci sınıf tarım arazilerinde binalar, birinci sınıf tarım arazilerinde. Yazık, yani toprağın oluşumu var. Geldi Karacan burada toprağı anlattı, toprak ya, toprak, toprak ile koyun, gerisi oyun. Toprak dile geliyor “Ben size ne yaptım?” diyor, “Ben size ekmek verdim, bitki verdim, üzerinde hayvanlar otladı ama bana hayvanın pisliğini dahi çok gördünüz.” diyor, dile geliyor, toprak dile geliyor, feryat ediyor. O toprağa sahip çıkmamız gerekiyor. Bunda da aynı şekilde yani bu kanunla biz orman köylüsünü koruyalım, o orman köylüleri orada mutlulukla tanışsın, yine ormanı korumaya devam etsin. Oradaki açtığı bir evle, 2 dönüm, 3 dönüm yerde gelir ve getirisini sağlasın, köyünü, doğduğu toprakları terk etmesin. Vatandaşımız “Doğduğum topraklarda doymak istiyorum.” diyor yani onlara bunu çok görmeyelim.

Bu duygularla, ben, yasanın hayırlı olmasını diliyorum ancak zararın neresinden dönersek kârdır anlayışı içerisinde, önergelerimizin ve Sayın Akif Hamzaçebi’nin verdiği kanun teklifinin kabulü yönünde desteklerinizi bekliyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Özkan.

Sayın Kahveci...

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Sayın Başkan, Sayın Bakanım, çok değerli milletvekili arkadaşlarım; ben komisyonun üyesi değilim. Tabii, Sayın Başkanımızdan Seyfettin Bey kadar bir konuşma süresini, bana böyle bir fırsat verilmesini istiyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim. Yalnız, çok konuşmacı var Sayın Kahveci.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Ben, 2/B’nin mutfağından gelen ve bu süreci bilfiil yaşayan arkadaşlarımızdan birisiyim. Burada birçok konuşmacı zaten biraz öze dokundular ama 2/B konusu yani dünyanın her ülkesinde 2/B olmuştur arkadaşlar yani Türkiye’ye mahsus bir olay değildir bugün masaya yatırdığımız bir olay. Bugün Avrupa’ya baktığınız zaman, Avrupa’nın yüzde 90’ı, 99’ı ormandı sular hariç, yüksek dağlar hariç ama bugün Avrupa’ya baktığınız zaman, Avrupa’nın yüzde 30’u ormandır. Ne oldu ormanlar? Son iki yüz-üç yüz yıl içerisinde Avrupa ormanlarını da kaybetmiştir. Yani insanoğlu ile orman arasındaki denge nüfus artışı paralelinde ormanların aleyhine gelişmiş ve ormanlar belirli bir miktarda azalmıştır. Türkiye de bu süreci yaşamıştır ama bu sürecin mevzuata ve kanuna girmesinin ilk temel yılı 1937 yılının 3116 sayılı Orman Kanunu’dur. O zaman bile ormanlardaki açma dikkate alınmış ve bir kanuni düzenleme yapılmıştır ama o zaman şu madde getirilmiş: Ormanlardan açmanın bitirilebilmesi ve 2/B olayına son

verilebilmesinin tek yolu orman kadastrounun bitirilmesidir. 1937 yılındaki 3116 sayılı Kanun'da denmiş ki "Evet, orman dışına çıkartımı olacak ama orman kadastro da on yılda bitirilecek."

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – 37' de.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – 1937.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Kim bitirdi?

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Hâlâ bitmedi.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Maalesef, bu süreç içerisinde... Bakın, 1956 yılında Orman Kanunu değişmiş. Az önce Nusret Bey dedi... Arkadaşlarımız dediler ki: "Efendim, siz daha buraya çok kanunla gelirsiniz."

Evet, Orman Kanunu'yla ilgili bu masaya, Anayasa'ya, maddelere göre, kaç defa Anayasa değişikliği yapılmış, kaç defa mevzuat değişmiş? Bu, gelişmenin ve bir sürecin bir gerçeğiydi. Böylesi yıllarca birikmiş olan bir mevzuatı, bir kanunu, bir sosyal yarayı bir çırpıda kesip atarak bir anda güllük güllüştürmek mümkün değildir. İki kardeş arasındaki bir arazi bölünmesinde bile olaylar çıkarken milyonlarca insanımızın devletle olan yıllardan beri böylesi bir hukuksal sorununu masada birkaç gün toplanarak bir kanunla pattadan çözelim, herkes güllüştür, hükümet memnun, devlet memnun, siyasetçi memnun, vatandaş memnun gibi böyle sihirli bir formül yoktur. Onun için bu masalara bu konu birkaç defa daha gelirse şaşmayın çünkü insanoğlunun beklentisi ve talebi her geçen gün değişikçe bunlarla karşı karşıya geleceğiz. Biz, bu masa, sorunları ötelemek değil, sorunları çözmek yeridir.

Şimdi, bakın, neler olmuş? Anayasa'ya, 1960 Anayasası'na bakın, 1956'da çıktıktan sonra, 58-60 yılında 190 bin hektar alan, 2/B'yle değil, orman dışına çıkan 2'nci maddeyle... Efendim, Resmî Gazete'de yayınlanıyor, ihtilal olduğu için, ihtilal hükümeti uygulamayı kaldırıyor. Yani o zaman bile bu olay Türkiye'nin gündeminde.

Ondan sonra ne oluyor? 1961 Anayasası'na giriyor. Diyorlar ki: "61 Anayasası'yla yirmi yıl geriye gidiyor." 61 Anayasası'nın tarihi var burada, onu söyleyeyim: "15/10/1961 tarihinden önce orman vasfını kaybetmiş yerler orman dışına çıkartılır." diyor, Anayasa'ya da giriyor bu olay. Demek ki bu olay o kadar önemli bir sosyal olay ki kanunlarla değil, anayasalarla güvence altına almak, anayasalarla sınırlandırmak gereği duyuluyor? Arkasından ne oluyor? İşte arkasından 82 Anayasası'na giriyor. Orada da kuralları aynı, sadece yirmi yıllık bir ötelemeyle, 31/12/1981 tarihi alınmak suretiyle, yirmi yıllık beriye alınıyor.

Peki, bundan sonra ne oluyor? Evet, orman dışına çıkartacağız ama alanlar ne olacak, alanların sahibi kim? Top ortada. Ondan sonra Orman Bakanlığı diyor, 2924 sayılı Kanun'la diyorlar ki: "Orman Bakanlığı, bu 2/B alanlarını satın, ORKÖY kanalıyla da bunlardan elde ettikleri kaynakları orman köylerine, kredi ve hibeyle çeşitli şekillerde orman köylerini desteklesin."

Peki, uygulanabilmiş mi? Evet, 1992-2000 yılları arasında 6.700 hektar...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Ne kadar?

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Ama bir dakika...

6.700 hektar saha satılmış. Tespitleri kim yapmış? Orman mühendisleri komisyonları yapmış. Geçen sene genel müdürken bana bir yazı geldi, dediler ki: "2/B komisyonunda, bu komisyonlarda çalışan orman mühendislerinin ölmüşse varislerinin adreslerini tespit edin, bedel tespitlerindeki devlet zararından dolayı hepsine dava açacağız."

Arkadaşlar, bazı arkadaşlarımızın ailelerini bile tespit ederek vermek zorunda kaldık. Sonuçta, satıldı yani 6.700 hektar saha satıldı arkadaşlar.

Peki, Maliye Bakanlığı ne dedi? Hop, burası hazine arazi -orman teşkilatına- sen ne oluyorsun, sen bu alanları satamazsın, hazine adına sen bizim dışımıza çıkarttın, 4700 sayılı Kanun'la bütün yetkiler bendedir." diye aldı.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Parayı mı?

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Yok, yetkiyi aldı.

Arkasından ne oldu? Cumhurbaşkanı, Anayasa Mahkemesine iptal davası açtı bu kanuna ve bu kanun da iptal edildi ve top ortada kaldı. Yıl geldi 2002, biz masaya yatırdık. Vatandaşın beklentisi var ama maalesef orman kadastrounun sınırları bile doğru dürüst belli değil. 1937'deki orman kadastrounu siz 2010 yılına adapte edeceksiniz. Yeni tekniklerle yani mevcut olan kadastro... Evet, 2/B sorununun çözülebilmesi... Şu soruyu sordular bana: "Türkiye'nin gündeminden 2/B nasıl kalkar?" Cevap: Orman kadastro bitmedikçe Türkiye yıllarca 2/B'yi konuşur. "Peki, orman kadastrounu nasıl bitirelim, formül bulun." dediler bize.

Evet, biz tapu kadastro ile Orman Bakanlığı, efendim, o zamanki Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü ile Orman Genel Müdürlüğü oturduk konuştuk, dedik ki: "Kadastro tek elden yürümeli." Orman kadastro ayrı bir kanaldan, tapu kadastro ayrı bir kanaldan kadastro yaptığı zaman birisinin verdiği tapuyu öbürü iptal ediyor. Birbirleriyle kontak yok, kimin ne yaptığından haberi yok.

Vatandaş mahkemeye dava açmış, tapu almış, orman geldi dedi ki: "Orman kadastro komisyonu burayı orman gösteriyor, tapu iptal davası." Vatandaşla devlet arasında güvensizlik gibi bir sorunla da karşı karşıya kaldık.

Evet, bu süreçlerde geldiğimiz noktada biz dedik ki: "Kadastroyu bitirelim." Evet, Karadeniz'de, geldiğimiz zaman, kadastro yüzde 5'ti, bugün kadastro yüzde 85. Türkiye'nin kadastrosu yüzde 95'iyle bitti ve bizim yaptığımız düzenlemeyle -şu anda kanunun maddesini hatırlamıyorum- yapılan bütün kadastrolar tescil edilmiş kadastrolar. Orman Genel Müdürlüğü, tarihinde ilk defa artık yeni bir arşiv kurarak ormanların tapularını almaya başladı. Artık yeni bir arşiv sistemi kurduk çünkü kadastrolar bittikçe parsel parsel tapular gelmeye başladı. Arkasından 2/B'lerde...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Aynı şeyi söylüyoruz, ormancılar yani.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Evet.

Bu desteği bize veren Bakanımızdı, Hükümetimizdi, bakanlardı. Kadastro'nun yıllık kaynağı 7 milyondur. Zeki Bey'e dedik ki o zaman: "Zeki Bey, bu kadastroyu bitirmek için Orman Genel Müdürlüğü'nün döner sermayesi emrinde. Hükümetten ne istiyorsun, ne kadar para lazım?" "70 milyon." dedi. Bir yılda Hükümet tapu kadastroya 10 misli kaynak vermek suretiyle kadastro bir yandan devlet kadastroyuyla bir yandan da özel sektöre açmak suretiyle yıllık kadastro miktarımızı 80-100 binlerden 300-400 binlere çıkartmak suretiyle bugünkü kadastro bu noktaya geldi. Sadece doğuda ve güneydoğunun dışında kadastro çalışması yapmadığımız, girmedikleri yer kalmadı.

Şimdi gelelim 2/B'ye. Elbette ki bu süreçte 2/B'ler oldu.

BAŞKAN – Toparlayalım Sayın Kahveci.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Toparlıyorum Sayın Başkanım.

Evet, şimdi, bir orman köyü konuşuyor. Türkiye'de bir gerçek, kırsal kesim fakir. Şimdi, orman köylüsünün tanımında fakirlik yoktur. Ben, bir orman köyü çocuğuyum. Köyümde, benim köyümde 2/B yok, ihtiyaç da yok, sanayi vardı, ihtiyaç yoktu. Bazı yerlerde, evet, gerçekten ihtiyaçtan ama 2/B'nin çok olduğu yerlerden bir tanesi İstanbul. İstanbul'un bütün köyleri orman köyüdür. Orman köyündeki kriter fakirlik değildir ama şu da bir gerçektir, Türkiye'nin en fakir kesimi de orman köyleridir ama hukuk önünde kriterde fakirlik diye bir şey yoktur. Bir köyün hudutlarında 3 hektarlık bir çalılık varsa, bir köyün hudutlarında 30 dönümün üzerinde bir koruluk varsa o köy orman köyüdür, isterse köyün fert başına olan geliri 25 bin dolar olsun. Dolayısıyla da gerçekten burada objektif kriterlere göre hakikaten "Şu köy orman fakiri köyü, geçimini sadece tarımdan sağlıyor, geçimini sadece hayvancılıktan, geçimini sadece ormanlardan sağlıyor." diyerek elimizde bir bilgi, bir veri yok. Onun için buradaki bedel tespitinde iki tane alternatif getirdik. Efendim, bedava verelim.

Şimdi, şu sorular o zaman: Kimin malını kime veriyorsun? 500 bin kişi var böyle 2/B'den parselasyonu olan ama geride 75 milyon 500 bin kişi daha var. Peki, o kişilere ne cevap vereceğiz? O kişiler "Ben de açayım biraz daha, bana da buradan orman verin." derse ne cevap vereceğiz? Yani bizim, 500 kişinin hakkını korurken 75 milyon kişinin de bu sorusuna cevap verecek şekilde bir düzenleme yapmamız lazım. Ben rayiç bedellerinin düşük, herkesin alabileceği bir ölçüde olmasının anlamında söylemiyorum ama bir bedel alınmalı, bir bedel alınmalı buradan ama bu bedelin ölçülü ve makul bir şekilde olmasıyla ilgili, evet, rayiç bedelleri tespit edildi.

Bir de, efendim, ne oldu bu süreçte ormanlara? Seyfettin Bey burada, Sayın Bakanımızın biraz ormancılıkla veya orman kaynaklarından bahsetti.

Bakın, size bir misal vereyim: Orman Genel Müdürlüğü, Türkiye'de ormancılığın ana fonksiyonlarını gören bir Genel Müdürlük.

BAŞKAN – Sayın Kahveci, teferruata girmeyelim lütfen, çok konuşmacı var.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Bakın, Orman Genel Müdürlüğü'nün bütçesi 4 milyar. Bugüne kadar Orman Genel Müdürlüğü, bütçesinin, yıllık bütçesinin yaklaşık yüzde 30'unu devlet bütçesinden, özel bütçeden alırdı ama bugün Orman Genel Müdürlüğü'nün 4 milyarlık bütçesinin 2 milyarı devlet bütçesi yani devletin bütçesinden gelen kaynak, 2 milyarı da kendi döner sermayesinden. O da satışlardan ağırlıklı elde ettiği kaynak. Dolayısıyla da bakın bugüne kadar 2/B'yle orman dışına çıkarttığımız alan 410 bin hektar. Peki, orman da ne oldu? 410 bin hektar orman alanımızın normal olarak azalması lazım fakat bakın, orman alanımız da 1970'ten bu yana 1 milyon 400 bin hektar artmış.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bakanla ilişkisini açıklayın. Bakanla ne alakası var?

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Şimdi, dolayısıyla da Türkiye'de, buna rağmen Türkiye'de orman azalması olmamış, bazı vatandaşlarımız açmışlar, bazıları terk etmişler.

Bakın, 410 bin hektarlık orman alanından 230 bin hektar alan yani yüzde 56'sı kuru tarım yapılan alan. Bunların mahalline gittiğimiz zaman bunların birçoğunun tekrar orman olduğunu görüyoruz. Sadece İstanbul'da orman dışına çıkarttığımız alanın 1.100 hektarını geri aldık. Diyebiliyor musunuz orman vasfını kazandığından dolayı? Yani böylesi 410 bin hektarın büyük bir kısmı da tekrar, vatandaş geçmişte açmış ama arkasından, vatandaş kullanmadığından dolayı tekrar ormana dönmüş böylesi yerlerimiz de var.

Ben, sözü toparlıyorum. Gerçekten, Türkiye'de bu süreçte orman varlığında bir azalma olmamış, ormancılık gelişmiş ama 2/B'nin bu masalardan kalkabilmesinin tek yolu, 2/B'yle ilgili olan faaliyetlerin bitmesi. Bu da orman kadastrounun bitmesiyle paralel gidiyor ve şu anda da son noktaları ve son yılları yaşıyoruz.

Evet, dolayısıyla da 2/B'lerden elde edilecek gelirlerin de -kanunda da var zaten- buralardan elde edilen gelirlerin büyük bir kısmının orman köylerinin kalkındırılması, ormancılığımızın geliştirilmesinde kullanılacağı da açıkça ortaya konmuş. Yani bu yerlerden bedel olarak alınması gereken bedel, bir bedel alınmalı. Zaten burada da yüzde 50 gibi genel de bir konsensüs sağlanmıştı.

Onun için de ben bu kanunun... Yüzde 50 gibi zaten bu komisyonda da böyle bir öneri olmuştu, o noktaya geldik ama şuna hazır olalım: 450 bin, 500 bin kişinin hakkını adaletli dağıtabilecek burada sihirli bir formülü bulamayız. Zaman zaman biz bir araya geleceğiz, zaman zaman kanuni düzenlemeler, zaman zaman da mevzuat düzenlemeleriyle bu sorunu el birliğiyle açacağız diyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kahveci.

Sayın Kaptan...

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlarım; Sayın Kahveci gibi çok değerli, orman konusunda, hem teoriye hem pratikte yıllarca çalışmış bir insanın niye bu şeyde komisyonda olmadığına şaşıyorum ben, bu bir.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Bu teklifte de ismi yok.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Öyle mi?

İkinci...

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Şart mıdır herkesin imzasının olması? Savunuyor işte.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Bir şey söylüyorum efendim.

BAŞKAN – Sayın Demiröz, lütfen...

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Şart değil, bu kadar konuyu biliyorsa...

BAŞKAN - Sayın Demiröz, bakın, Sayın Kaptan'ın konuşmasına müdahale ediyorsunuz, lütfen.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Şart mıdır?

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Ne demek şart mıdır?

BAŞKAN – Arkadaşlar, karşılıklı konuşmayalım lütfen.

Sayın Kaptan, devam edin lütfen.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – İkinci söyleyeceğim yani Sayın Kahveci'nin heyecanına ben bakınca bir muhalefet partisi milletvekili zannettim ve burada da hakikaten yani “Bu MHP'den mi? Bizden değil.” filan dedim de bir de baktım, efendim, tamam, Karabük Milletvekili falan, bunu da öğrendim, özgeçmişinizi de okudum.

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Ormancılıktan geldiğim için, daha önce...

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Tamam, bu hassasiyetinizi de kutluyorum.

Sayın arkadaşlar, ben, üslup olarak farklı bir yaklaşım içindeyim, onu da söylemek istiyorum. Yani şunu diyorum: “Bu Hükümet sınıfta kaldı.” dediğimiz zaman, Hükümet “Kalmadık arkadaş.” diyor yani bütün milletvekilleri “Nerede kalacağız?” diyor. O zaman, sınıfta kalmadı arkadaşlar, ikmale kaldı.

BEDRETTİN YILDIRIM (Bursa) – Kadastroyu kim tamamlamış Değerli Milletvekilim?

OSMAN KAHVECİ (Karabük) – Dur arkadaş, bir dakika... Bir dakika... Yani bu sefer de şey olmuyor.

BAŞKAN – Sayın Yıldırım, müdahale etmeyelim lütfen.

Devam edin.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Arkadaşlar, bakın, Antalya'da çok hassas bir nokta var. Sayın Akif Hamzaçebi Bey burada dedi ki: “Ben, bunu Genel Kurulda konuştum, konuştuğumda şunu şunu söyledim, bu tekrar buraya gelir dedim.”

Biz, şimdi, Hükûmetin bu konuda –iktidarın- bir gayret içinde olmasını takdirle karşılız yani çözmek istiyor, çözmek istiyor da onu Sayın Nusret Bey biraz böyle aradan, hani halkın ne kadar ödeme gücü vardır, yoktur, ona da bir bakmak lazım der gibi bir şey oldu. Ben, öyle aldım bunu. Doğru mu, yanlış mı bilmiyorum?

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Nasıl algıladıysanız öyle.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Ben öyle aldım yani biraz bakıyoruz “Ne oluyor, tepki falan gibi mi acaba?” dedim.

Şimdi, sevgili arkadaşlar, biz, 2012 Nisan ayında bu kanunu çıkardık. O tarihten bu tarafa Anayasa Mahkemesine filan da gidilmedi. Eskiden “İşte Cumhuriyet Halk Partisi Anayasa Mahkemesine gidiyor, bunu da durduruyor.” deniliyordu. Halka da böyle deniyordu ve de biz de bir şey diyemiyorduk. “Yahu, siz durdunuz.” deniyordu.

Şimdi, arkadaşlar, Anayasa Mahkemesine filan gidilmedi Sayın Bakanım. Nisandan bu tarafa da 1 metrekaare yer satılmadı.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANİ ERDOĞAN BAYRAKTAR (Trabzon) – Süre var, süre.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Süre var da işte yani 1 metrekaare...

Ha, biz ne olduk? Şimdi, biraz önce Sayın Genel Müdürüm yani eski Genel Müdür ile yeni Sayın Vekilim “Kimin malını kime vereceksin?” diyor. Doğru, kimin malını kime vereceksin? Bu işler bugün olmuş olsa... Siz tarihî derinliklerini 1937’den bu tarafa anlattınız. Bunun bir geçmişi var.

Şimdi, benim elimde bir yazı var. Diyor ki: “Antalya’nın Finike, Kaş, Kalkan ve Muğla’nın Fethiye ilçelerindeki 2/B’lerin tamamına yakını, bölge insanına 1940’lı, 50’li yıllarda verilen zeytinlik parselleridir.” “Buralarda zeytin yetiştirin.” diye çiftçiye veriliyor. O insanlar da taş toprak yapıyor, bilmem ne yapıyor, zeytin yetiştiriyor. “Buraların, parsellerin kayıtları ilçe ziraat müdürlüklerinde ve orman işletme müdürlüklerinde var.” deniliyor. Hakikaten var bu, bize de verdiler, bunlar da var.

Şimdi, bu vatandaşlar, zaman sonra buraların tapu harçları için gerekli filan şeyleri yatıramamışlar, yapamamışlar, efendim, tapusunu da çıkartamamışlar. İşlerin şeyi bu ama 1940’lardan, 50’lerden beri bir kullanma durumları var.

Şimdi, arkadaşlar, ben yine şunu söylüyorum... “Bu insanların, şimdi 30 bin lira ile 250 bin lira arasında rayiç bedel belirleniyor, bunların ödeme gücü yok.” deniliyor. Bu böyle bir şey, bir.

İki, şimdi, ben Genel Kurulda konuşurken arkadaşlarımız izledilerse veyahut gördülerse, arkadaşlar, dedim ki ben de: “Yani bizim Antalya’daki, Toroslar’daki Yörüklerin ayrılanı kabartmayalım, kafasının tasını attırmayalım.” Bu iş hakikaten... Çünkü evinden barkından olacak, birtakım şey olacak.

Geçen gün Antalya’da bir şey oldu. Nedir? İşte bir yol kesme oldu, ona gitmedim. Antalya Milletvekili olarak gidebilirdim. Dün beni Hürriyet gazetesinden biri de aradı, bir muhabir aradı “Ne diyorsunuz?” dedi. “Başta Menderes Türel olmak üzere iktidar partisi milletvekillerine teşekkür ediyorum.” dedim. E, ne diyeyim arkadaşlar daha başka? Niye teşekkür ediyorum? Yahu, hiç olmazsa çözme yolunda yani 70’ten rayiç bedeli 50’ye indirme yönünde halkın tepkisi bakanlara, Hükûmete bildiriliyor da ondan yani bildiriliyor. Bu, 70’ten 50’ye indirildi mi yetiyor mu? Yetmiyor, işte bizim dediğimiz bu. Yani burada şu biliniyordu, bu 70...

ÖNDER MATLI (Bursa) – Yetmez ama evet.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – “Evet ama yetmez” diyoruz yani tamam mı? Niye yetmez? Şimdi arkadaşlar, biz eskiden bunu, bu 50’yi bu Komisyonunda indirdik mi? İndirdik. Aşağıya indirdik -Sayın Orman Bakanının marifetleri değil- ekonomiye bakan sayın bakanlarımız bu para işlerine baktıkları için “yüzde 70 olsun...” Ya, ödeme gücü var mı, yok mu onlara bakılmadı.

Şimdi, insanların ödeme gücü hakikaten yok. Olanlarda, turizm alanı olan, villa yapacak olan için rayiç bedel olsun, hatta yüzde 70 de olsun, inmesin de yani o konuda biz bir şey demiyoruz fakat ödeme gücü olmayan, işte böyle zeytinlik, yıllarca vatandaşın elinde olan arazilerin değerlendirilmesi ve kendine emlak beyanı üzerinden veya parasız verilmesi konusunda Akif Hamzaçebi’nin verdiği önergeyi biz destekliyoruz.

Şimdi, sayın arkadaşlarım, ben “Bu kanun niye böyle ikmale kaldı?” diyorum. Yani muhalefet yapıyoruz hepimiz “İkmale de kaldınız, sınıfta da kaldınız, başarısız da oldunuz” her şey denir de, yahu arkadaşlar, şimdi bizim Antalya’ya bakıyorum -Sayın Milletvekilimiz burada- diyoruz ki: Antalya’da 45 bin hektar 2/B’lik yer var, onun için Antalya’da çok fazla ses... Şimdi, 15 bin hektar, bunun iptal davaları şunlar bunlar yani bu kanunla aslında 15 binin sorunu, 15 bin hektarın sorunu çözülmüş oluyor.

Arkadaşlar, şimdi bir milletvekili olarak, 15 bin hektarınki çözülmüşken “Yahu, ona da karşıyım, buna da karşıyım.” diyemeyiz yani en azından buna bir bakmamız lazım.

ÖNDER MATLI (Bursa) – Allah razı olsun.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Allah sizden de razı olsun.

45 binin 15 bini çözülmüş, geriye ne kalmış? 30 bin hektar ama efendim 30 bin hektarın 27 bin hektarının kadastrosu yapılmış, 3 bin hektarının da kadastrosu yapıyor.

Şimdi, biz bu konuda ne diyoruz? Arkadaşlar, yüzde 50 de yetmez, bu kanun... Gene de sizlere, biz kamuoyuna çıktığımız zaman –bugünkü Hürriyet gazetesinin Akdeniz ekinde- Sayın Vekilim bakın sizlere teşekkür ediyoruz yani böyle bir gayret gösterdiniz diye ama orada şunu da demedik, bilmiyorum insanlar aslında bu konuda -Tapu Kadastro veya hukukçu her biri dosyalar dağıtılıyor bize, şimdi şu yazılar benim değil- bakın, önce, bu rayiç bedel belirlemede çok haksızlık, hukuksuzluk olduğunu söylüyorlar. Niye? Filanın yerine rayiç bedel belirlemek için, icra gelmiş tarlasına 30 bin lira verirmiş; efendim Ziraat Bankası parasını alamamış, oradaki bilirkşi belirlemiş “kıraça 20, suluya 25, bahçeye 30” o da öyle bir şey belirlemiş. Peki, ne olmuş başka? Defterdarlık bazı yerlere 110, bazı yerlere 80 bin...

Şimdi diyorlar ki bize: “Karayolları şurayı istimlak etti.” Ee?.. Karayollarının istimlak ettiği yerin efendim metrekaresi şu fiyat, efendim rayiç bedelin belirlendiği yer şu fiyat.

Şimdi, Antalya’nın Kemer’den ileri bir yer var, Ulupınar. Ulupınar’daki yolun üstünün dönümü 117 binmiş. 117 bine itiraz edilmiş, tekrar 20 bine inmiş. Yani bu kadar arada uçurumlar da olmaması lazım. Neyse... Rayiç bedelin tespiti konusunda tereddütler var, efendim itirazlar var.

Şimdi, bir de sayın arkadaşlar...

BAŞKAN – Sayın Kaptan, toparlayalım lütfen.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Toparlayayım.

Sonunda, bir de elimize bir şeyler verdiler Sayın Vekilim, bakın ben nedir ne değildir bilmiyorum, diyorlar ki: “Bu adaletli değil bir de. Filan köyle filan köy arasında yer var; mesela -bu yazı benim değil- vekillerin bölgesi, vekillerin bilmem bölgesi, vekillerin bölgesi...” Hani bu “iktidar partisi vekillerinin bölgesi” diye. Buraların düşük fiyat olduğunu ama çevresindeki köylerin de yüksek fiyat olduğunu söylüyorlar. Bu doğru mudur, eğri midir bu konuyu da bir incelettirirseniz yararlı olacağı kanısındayım fakat ben yine şunu söylüyorum: Hükûmette bir bu konuyu çözme yönünde bir gayret var.

ÖNDER MATLI (Bursa) – Allah razı olsun.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Ama bir arkadaşımızın dediği gibi biz “Evet yüzde 50 olsun fakat yüzde 50 de yetmez, daha da efendim bunun aşağıya inmesi gerekir.” diyoruz.

Hepinize teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kaptan.

Sayın Kaptan, uygulamada aksaklıklar görürsek yeniden getirir düzeltiriz.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Ya ağabey, işimiz kaydımız yok da biz bu işle mi uğraşacağız?

BAŞKAN – Sayın Adnan Şefik Çirkin, buyurun.

ADNAN ŞEFİK ÇİRKİN (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli milletvekilleri, sayın bürokratlar, değerli misafirler; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabii fazla vaktinizi de almak istemiyorum. Gerek biz gerek birçok milletvekilli arkadaşımız bu Komisyonunda bilhassa bu rayiç bedel konusunda birçok eleştirileri dile getirdik ama özellikle rayiç bedel konusunda bu sorunun çözülmediğini müşahade ediyoruz yani habire “rayiç bedelin 50’ si, 70’ i, 30’ u, 40’ ı, 60’ ı” deniliyor ama rayiç bedelin kendisinin tespiti hakkında bir genel değerlendirmeye, bu tespitin nasıl yapıldığı, doğru mu yapıldığı, yanlış mı yapıldığı noktasında bir genel değerlendirmeye bir türlü giremiyoruz. Yani 80-100 milyarlardan, 60 milyarlardan, 15 milyarlardan bahsediliyor; siz bu rayiç bedel meselesini halletmezseniz bu taksitleri istediğiniz kadar çoğaltın, bu rayiç bedel meselesini halledemezsiniz yüzde 50’ ye değil, yüzde 30’ a düşürün çözemezsiniz.

Geçen defa burada ifade ettim yani bir ay evvel yine aynı şekilde bu rayiç bedel komisyonunda “Bir ormancı var mı, Orman Genel Müdürlüğünden bir temsilci var mı?” diye sorduk, “Yok” dediler. Şimdi mesele Maliyeye bırakılırsa gelinecek nokta bu yani -Medisteki konuşmamda da ifade ettim- Maliyede vicdan olmaz, Maliyede vicdan olsa devlette mal kalmaz yani maliyecinin görevi on yıllardan beri -kinamıyorum da- devletin malını korumak kollamaktır. Şimdi, bu mantıkla yetişen, devletin malını korumayla kollamayla yetişen bir bürokrasiden “milletin malı” dediğimiz, “milletin emeğinin ürünü” dediğimiz orman arazilerindeki değer biçmede kimden yana olacağı noktasında şüpheye düşmeye bile gerek yok. Tabii ki yine devleti kollayacak yani böyle bir garabet var. Biz daha çok geliriz buraya ama en azından bir iyiniyet gördük. Adalet ve Kalkınma Partisinin değerli bakanları, Hükûmeti bu işi artık buraya getirmeye başladılar, önümüzdeki ay, daha önümüzdeki ay, daha önümüzdeki ay buraya çok geleceği.

Bir değerli Milletvekilimiz Sayın Osman Kahveci, keşke onun gibi ve daha birçoklarını... Bu sizin aranızda var yani Adalet ve Kalkınma Partisinin, bir gerçek var ki kendi içerisinde her meslek grubundan mesleğinin erbabı olan, Türkiye’de isim yapmış milletvekilleri var, ben bunların hiçbirine sorduğunuz kanaatinde değilim yani bu kadar değerli bir grup, bu grubun içerisinde meseleden bu kadar iyi anlayan, bürokrasiden gelme milletvekilleri varken, bunlar ancak bugün burada, aslında Komisyonda olması gerekirken, sağ olsunlar misafir olarak buraya gelmiş ve fikirlerini bizimle paylaşıyor. Yani burada geldiğimiz nokta Antalya’da bu yasa duvara tosladı. Belki de bugün buraya gelmesinin sebebi bu Yasa’nın Antalya’da Sayın Bakanla beraber orman köylülerinin diyalogundan sonra doğan sebeple. Yani ne diyor orada Sayın Bakan? “Devlet size arsa satıyor ister alın ister almayın.” Öyle miydi bu? Yani “Orman Köylüsünü Kalkındırma” yasanın adı. Bir diğer amacı: Yıllardan beri emek ettiği arazisini elbette ki bir miktar bedel almak kaydıyla, hani bu da âdet olmasın, yol olmasın, devletin malını yağmalamanın örneği olmasın manasında, kendi ektiği aynı zamanda da imar ettiği arazilerin kendisine tekrar -zaten seçimlerde de böyle söylediniz bunu, referandumda da böyle söylediniz bunu- verilmesiydi. Şimdi, iş nereye gelmiş? Her hâlde ağzından sehven mi çıktı, nasıl olduysa, ben yanlış duymadıysam, Sayın Bakan: “Devlet size arsa satıyor, ister alın, ister almayın.” Laf bu. Ben bu Orman Bakanının yerinde olsam istifa ederim yani davul zurnayla, müjdelarla çıkarılmış, yıllarca vaadedilmiş bir Yasa, adıyla son derece çelışen bir ifadeyle alınır mı? Yani bu Yasa devletin orman köylüsüne arsa satması mıdır, böyle bir şey düşünülebilir mi? Öncelikle bu rayiç bedel konusunun bir halledilmesi lazım yani millî emlak müdürleri... Bu rayiç bedel konusunda daha çok başımız ağır değerli milletvekilleri.

Ben, şimdilik daha fazla vaktinizi almayacağım, arkadaşlarım yeteri kadar uzun konuştular, hepinize saygılar, sevgiler sunuyorum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çirkin.

Sayın Bakanım, buyurun.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI ERDOĞAN BAYRAKTAR (Trabzon) – Sayın Başkan, çok değerli arkadaşlar; şimdi anlaşılan odur ki, esas itibarıyla rayiç bedeller üzerinde yoğunlaşıyor buradaki talepler ve görüşmeler. Tabii arkadaşlarımız konuyu biliyorlar, Sayın Seyfettin Yılmaz kardeşimizin ifade ettiği hususlar da doğru, diğer arkadaşlarımızın da genel olarak niyetlerinin doğru olduğunu burada kabul etmek lazım. Yalnız orman köylüsüne Hükümetimiz çok ciddi destek verdi yani sadece kredilerde, verilen yardımlarda 4 misli bir artış var. Diğer taraftan da rayiçler çok diyor arkadaşlar, inanın samimiyetle söylüyorum, ben de müdahale ettim buna, yalnız bana para falan burada yüzde 3, yüzde 4 gelecek onu da söyleyeyim arkadaşlar, bizim Çevre ve Şehircilik Bakanlığına gelecek olan paranın miktarı öyle yüzde 90'lara kadar dediler ama yüzde 30, yüzde 40 falan değil, yüzde 3, yüzde 4 civarında bir para gelir, onu söyleyeyim biz müdahale ettik buna. Niye müdahale ettik? Tabii, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı olmamız hasebiyle rayiç bedeller konusunda, bu işin realizasyonu noktasında gayrimenkulden çocukluğumdan beri anlayan birisi olarak biz de müdahale ettik. Ama çok samimiyetle burada ifade ediyorum buradaki rayiç bedeller tespit edilirken -Sayın Adnan Bey’in dediği doğrudur- devletin memurunun kendi yapısı itibarıyla her tarzında her yapısında devleti düşünür, olgudur bu, bu devletin memuru... Ama burada biz bunları bir sefer, iki sefer, üç sefer, beş sefer bu komisyonlarla görüştük ve şu noktaya geldik, oradaki ta -geçtim burada not da var- 2009’dan itibaren tüm tapudaki o yöredeki satışlar tespit edildi, emlak değerleri tespit edildi, kira bedellerine bakıldı. Yerinde rayiç bedel olarak tespit edilen reel değerlerin en düşüğü tespit edildi yani bugün oradaki kişi gitse oradaki bir arsasını diyelim ki “dönümü 32 milyon” dediniz, 32 bin lira değil mi?

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – 32 bin lira.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI ERDOĞAN BAYRAKTAR (Trabzon) – 32 bin lira dediği yeri bugün gitse birisine tapusuz satmaya kalksa 50 bin liraya hemen kardeşine verir; biz bunlara baktık, 50 bin liraya verebilir, hemen verebilir, inanın böyle, bakın samimi söylüyorum.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Örnek vereyim Sayın Bakanım, örnek vereyim. Yarı...

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI ERDOĞAN BAYRAKTAR (Trabzon) – Bakınız yüzlerce, binlerce örnek verebiliriz. Yok bunu...

Şimdi, gene ifade edeyim, örneğin 100 liralık bir yerin satışından bahsedelim -şurada ben not aldım- 40 liraya satılacak 40 lira yani yüzde 50 itibar edilecek, peşin verdiği zaman da yüzde 20 daha indirim var, 40 liraya verilecek. Bu inanın bazı yerlerde emlak değerinin altına düşüyor ama emlak değerleri bu kadar reel değil. Biz istedik ki bir haksızlık olmasın. Piyasadaki değeri nedir? 100 lira. Bu piyasadaki değer de normal birisine gittiğiniz zaman hani satarken pahalı satır, alırken ucuz almak ister, biz hepimiz öyleyiz ama

burada inanın satarken götürüp tezgâha koyduğu zaman hemen o gün satılabilecek bir değer... Burada istisnalar inanın -belki sizin dediğiniz istisna olabilir, ben sizi şimdi burada yanlış söylüyor gibi bir duruma düşürmek istemiyorum- yüzde 1-2 olabilir ama bu kadar büyük bir işte, tarım arazilerinde 900 bin hektar, diğer taraflarda da 500 bine yakın hektar alanda hem tarım arazilerinde hem de orman arazilerinde yaklaşık 1,5 milyon insanı ilgilendiren bir konu bu çevresiyle beraber baktığımız zaman. Buna hakikaten zaten vatandaş da iktidar olarak bakmıyor samimi söylüyorum -ben de köylü çocuğuyum, orman köylüsüyüm, köylerde dolaşıyoruz hem Toroslarda, Akdeniz köylerinde hem Karadeniz'in Artvin'den ta Samsun'a kadar köylerde biliyoruz bunu- inanın Parlamento olarak bakıyor. Buna kesinlikle Hükûmet meselesi olarak bakmıyor, "Millet Meclisi bu işi hallediyor, edemiyor" diye bakıyor. Onun için buradaki şu andaki rayiç bedeller, çok samimiyetle ifade ediyorum, piyasadaki en düşük değeridir ve üzerlerindeki muhdesatlara hiç bakmadık. Adam kendisi oraya bina yapmış, o onun veyahut da onun getirdiği değer artışı, o da onun. Eğer bir bina yapıyorsa, kanal yapıyorsa, yol yapıyorsa bilmem ne, oranın değerini artırmış... Onları da değerden düştük. Yani burada hakikaten bu ilk yapılan değerler değil. Bir değerleri niye bildirmedik? İşte şey oluyor, az evvel, bir milletvekilinin bulunduğu bölgede değer artışı düşük oldu... Böyle bir şey kesinlikle olamaz, kesinlikle böyle bir şey olamaz arkadaşlar ve işte biz bu değerleri de kamuoyuna, basına onun için vermedik. Dedik ki belli olsun, bir haksızlık olmasın. Bu arkadaşlara hakikaten hepimizin son derece güvenmemiz lazım. Devleti koruyan ama bu Yasa artık fakir fukaranın garip gurebanın... Şimdi bir de, yine Seyfettin Bey söyledi, villa yapan birisiyle Toroslardaki... Zaten rayiçler orada bin lira, orada da 50 lira. Arkadaşlar yani bunu da gözardı etmemek lazım, böyle bir durum var. Çok samimiyetle ifade ediyorum, ben de çok içinde değilim, bir Orman Su İşleri Bakanı kadar bu işi bilmem...

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Siz daha iyisiniz Sayın Bakanım, rahat olun.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANI ERDOĞAN BAYRAKTAR (Trabzon) – Bir Maliye Bakanı kadar bu işi bilmem ama -kesinlikle parti ayırımı gözetmeksizin- bir arkadaşınız olarak burada samimiyetle söylüyorum işin içinde bulundum, bize de bir yetki verdiler -bu işin belediyelere veya TOKİ'ye veya vatandaşlara verilmesi- o da şudur: Eğer orman dışına çıkartılmış bir arazi varsa ve burası da vatandaş tarafından kullanılmıyorsa, devlet eğer bunu kullanabilecekse belediyelere verelim, belediyeler burayı vatandaşlara ya ucuz satsın veyahut da belediye değerlendirsın şeklinde. Burada da TOKİ'ye verdiğimiz bir iki yerin dışında hiçbir yer TOKİ'ye vermedi, bir tane zannediyorum Sakarya'da var, İstanbul'da bir iki yer vardı, belediye istedi onu; onu da aldık TOKİ'den belediyeye verdik. Vatandaşın müracaat ettiği, vatandaşın kullandığı veya sahiplendiği hiçbir yer belediyeye veya TOKİ'ye -zaten çok az bir miktar verildi- verilmemiştir. Buradaki işi, bu kangreni yani ben o konuyu da keşke baştan bu indirimler yüzde 70'ler, yüzde 50'ler düşünülebilseydi ama araziye gittikçe size de gelen o tepkiler yani sizin de burada katkınız var, işte siz diyorsunuz "İndirim yapın yapın..." ama bir taraftan da devletin malını bedava verin de demiyorsunuz, "Bedava olmaz." diyorsunuz biz de sizinle aynı düşünüyoruz ama bu rayiç bedel konusunda bize inanın çok değerli arkadaşlar. Ben bunu tekrar vurgulamak istedim vaktinizi aldım, çok teşekkür ediyorum, tekrar saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakanım.

Evet, söz sırası Sayın Ali Aşlık...

Buyurun Sayın Aşlık.

ALİ AŞLIK (İzmir) – Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; alt komisyonda bu konuları biz daha önce konuştuk, esasen tabandan gelen mesela, Antalya Milletvekilimiz Hüseyin Samani, ben, diğer arkadaşlarımız, biz bu sorunun ciddiyetini orada gördük ona göre bir çalışma yaptık fakat bizim bu duruşumuzu bazı yerlere yanlış şekilde aksettirdiler.

Değerli arkadaşlar, bir defa bu rayiç yöntemi yanlış bir yöntem. Nasıl yanlış bir yöntem? Yani rayicin belirlenme şekli yanlış. Şimdi Maliyeye siz bu yetkiyi veriyorsunuz, Millî Emlaka tek başına. Neye göre bunu belirliyor, hangi ölçüye, hangi kritere?.. Var mı bunun kriteri? Yok. Yani bunu düşük belirlerse bir hesabını sorma kriteriniz var mı? Yok. Yüksek belirlerse bir hesap sorma kriteriniz var mı? Yok. O zaman ne olacak, neye göre?.. Şimdi, ikili ilişkilere göre maliyeciyi iyi ilişkisi olanların bedeli düşük olacak yani o ilişkiyi kuramayanların yüksek olacak.

Şimdi, Antalya Milletvekilimiz dedi ki: "AK PARTİ milletvekilinin olduğu yerdeki şeyler düştü." Ben de size İzmir'den başka bir şey söyleyeyim: AK PARTİ'nin yüksek oy aldığı yerde rayiçler yüksek arkadaşlar. Çok enteresan değil mi?

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Oraya... Oraya...

ALİ AŞLIK (İzmir) – Evet, yani AK PARTİ'nin oy aldığı yerlerde rayiçler yüksek, enteresan çünkü ben Sayın Maliye Bakanıyla şeye girdim, bunları yazılı istedim, "Ankara'dan al." dediler. Ankara'ya müracaat ettim rayiçleri öğrenemedim. Muhtar biliyor, kahvehanede herkes biliyor ama ben İzmir Milletvekili olarak bu rayiçleri öğrenemedim. Ama bu Yasa, arkadaşlar her şeyiyle

çok güzel bir yasa, bütün eksikliklerine rağmen güzel bir yasa. O zaman bir şeyi daha ben teklif getireyim, bu Komisyonunun tek hukukçu milletvekili olarak alternatif bir şey daha sunacağım: Bu şekilde çıkaralım ama bir şey koyalım bu Yasa'ya ama burada önerge getirerek veya Genel Kurulda yaparak. Bu şartlarda alanlar alsınlar, almayanlar müracaatta 2 bin lira yatırdı ya, bu 2 bin liralara rayıcı gerçekten yüksek buluyorsa gerçekten işi bilmeyen maliyeci olabilir veya keyfî davranan maliyeci bunu bu şekilde yapmışsa kamulaştırma hükümleri çerçevesinde masrafları yine orayı işgal edenden almak kaydıyla -ki diyorum ya yatırılan paraları üzerinden- bunu bir şekilde çözelim arkadaşlar ve bunu bu Yasa'ya bu Meclisten çıkarken koyalım, bunu çözelim, bu sorun kangren olmaktan çıksın. O kadar güzel Yasa'yı böyle birtakım şeylerle berbat etmeyelim çünkü çok emek sarf edildi, çok gayret sarf edildi, çok iyi niyetlerle yapıldı bu Yasa ve hakikaten devrim niteliğinde bir Yasa'dır ama ben çok ciddi çalışıldığını düşünmüyorum. Daha fazla bir şey söylemek istemiyorum çünkü sonuçta bürokratin sorumluluğu siyasetçilere aittir, o da iktidar partisine aittir, ben de iktidar partisinin bir milletvekiliyim ama ben İzmir'de Millî Emlak şeyiyle iletişim kuramadım bugüne kadar ve siyasetçiye çünkü hep hırsız gözüyle bakılıyor. Ki Ali Aşlık olarak ben İzmir'de il başkanlığı yaptım, hep ben yanlışlıklarla mücadele ettim. Bana kimse, muhalefet milletvekilleri dahi, İzmir'de beni bu konuda asla en ufak bir şekilde itham edemezler, etmediler de bugüne kadar.

O zaman ben bu sorunun adalet çerçevesi içinde çözülmesinden yana... İşte bu, arkadaşlar, yöntemle olur. Bu yöntem nedir? O zaman bunların hepsini konuştuk. İşin felsefesine girmiyorum, pratiğinde bu Yasa'yı mevcut tekliflerle bir yere kadar getirdik, daha da güzel olacak. Mesela, ben size İzmir'den bir örnek vereyim: Şimdi, İzmir çevre yolu, İstanbul otoban yolunda 15 lira, 20 lira millî araziye devlet kamulaştırma değer biçti. Ondan daha kötü yerler için 70 lira, 80 lira, 100 lira değerler biçildi. Yüzde 50'si olsa, 100 lira olsa 40 lira olacak. Arkadaşlar, piyasa bedelinin 1,5; 2; 2,5 katı burada değerler, gerçek piyasa bedelinin. Çünkü millî emlakçı oradan bakarken mesafeye bakıyor ama burası birinci derece doğal sit, hiçbir şekilde alma şansı yok. Adam taşları ayıklamış, kiraz bahçesi yapmış. Kiraz bahçesine siz 100 bin lira değer biçerseniz -o da doğal hâlde olursa, kendiliğinden bir iki yağmur yağarsa kiraz alınır, değilse sulama imkânı da olan bir yer değil çoğu bu yerlerin çünkü millî arazi, dağların etekleri- buraları alamayacak. Ha, bunu birisi, zengin, ihaleye çıkarsa devlet belki alabilir ama bu insanların emeklerini ne yapacağız? Yani o zaman mesele adaleti tesis etmektir. Adaleti tesis etmenin yolunu söylüyorum: Bu şekilde alanlar alır, almayanlar da kamulaştırmayı tersinden yapıp o belirlenen şartlarda vatandaş, aynı bu Kanun'da belirlenen kriterler çerçevesinde, alırsa alır, almazsa da o zaman devletin hazinesine kaydedilmiş olur. Ben bunun burada getirilmesini özellikle istirham ediyorum.

Netice itibarıyla arkadaşlar, biz bu kadar güzel Yasa'yı böyle arızı birtakım eksikliklerden dolayı kamuoyunda fayda getirecekken kamuoyu algısını tersine çevirecek davranışların önüne geçecek bu teklifimi sunuyorum.

Saygılar sunuyorum.

HÜSEYİN SAMANİ (Antalya) – Sayın Başkan, ben bir dakika sadece...

BAŞKAN – Evet, Sayın Samani...

HÜSEYİN SAMANİ (Antalya) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Biraz önce Cumhuriyet Halk Partisi Antalya Milletvekili Osman Kaptan, Antalya milletvekili arkadaşların köyleriyle ilgili bir şey söyledi, buradaki hazırın da yanlış anlar diye bilgilendirmek maksadıyla söylüyorum: Tabii, böyle bir şeyin olabilmesi mümkün değil kesinlikle. Ali Aşlık kardeşimiz anlattı zaten. Mesela ben kendimden örnek vereyim: Yani öncelikle herhangi bir talebimiz falan da yok, olmadı hiçbir zaman köyümüzle alakalı. 2/B'yle ilgili de hiçbir bağlantım yok şahsımın ama benim köyümün adı Yurtpınar. Yurtpınar'a bitişik olan yani sınır olan bütün çevresindeki Murtuna, Alaylı ve Kurşunlu köylerinin tamamı Yurtpınar'dan daha düşük rayiç bedel, benim köyüm onlara göre daha yüksek rayiç bedel. Herhangi bir talebim de yok yani böyle bir şey yok. Cumhuriyet Halk Partili milletvekili arkadaşlar, eğer bu meseleyi bu seviyeye düşürmezse sevinirim. Bu, kasaba siyasetidir çünkü milletvekillerinin birbirine bu tip ithamlarda bulunması. Doğru konuşmamasını hiçbir zaman doğru bulmuyorum. Burada Mecliste de, Antalya'da da yüz yüze bakacağız. Onun için bu arkadaşların söylediği bu beyanlar doğruyu yansıtmamaktadır. Defterdarlıktan da ilgili bilgiyi alabilirler.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Samani.

Başka söz talebi yok.

Teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Şimdi teklifin maddelerine geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

1'inci maddeyi okutuyorum:

ORMAN KÖYLÜLERİNİN KALKINMALARININ DESTEKLENMESİ VE HAZİNE ADINA ORMAN SINIRLARI DIŞINA ÇIKARILAN YERLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ İLE HAZİNEYE AİT TARIM ARAZİLERİNİN SATIŞI HAKKINDA KANUN İLE ORMAN KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 19/4/2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiş, sekizinci fıkrasının dördüncü cümlesinde yer alan "yüzde onu" ibaresi "tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar (mandıra, sera, ağıl kümes v.b.) hariç hiçbir yapılanma olmayan yerler için yüzde onu, diğer yerler için yüzde yirmisi" olarak, "üç yılda altı eşit taksitte" ibaresi "beş yılda on eşit taksitte" olarak ve "dört yılda sekiz eşit taksitte" ibaresi "altı yılda oniki eşit taksitte" olarak değiştirilmiştir.

"Ancak tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar (mandıra, sera, ağıl kümes v.b.) hariç hiçbir yapılanma olmayan yerler için satış bedeli, rayiç bedelin yüzde ellisi üzerinden hesaplanır. Bu amaçla kullanılmadıklarının sonradan anlaşılması halinde, taşınmazın satış tarihi itibarıyla rayiç bedelinin yüzde yetmiş üzerinden hesaplanacak bedel esas alınarak aradaki fark kanuni faiziyle birlikte hak sahibinden tahsil edilir."

BAŞKAN – Madde üzerinde Hükûmetin söz talebi var mı?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Yok, Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Madde üzerinde söz almak isteyen üyelerimiz var mı? Sayın milletvekilleri...

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Çok kısa...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bayraktar.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Bu maddede her şey açık, net gözüküyor ama arzu ediyorduk ki buraya mandıra, sera, ağıl, kümes gibi yapıların dışında herhangi bir şey olursa bu haktan istifade edilemiyordu. Görüşme ve konuşmalar esnasında "Buraya daimî ikamet şeklinde kullanılan binaları da dahil edersek iyi olur." diye bir düşünce vardı ve bu konuda yanılmıyorsam bir önerge var. O önergenin de gündeme girmesiyle birlikte tartışılınca daha iyi olur diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bayraktar.

Başka söz talebi yok galiba, kimse sisteme girmemiş.

TARIMSAL KALKINMA VAKFI BAŞKANI YAŞAR DOSTBİL – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Peki, pardon size... Sivil toplum kuruluşları?...

TARIMSAL KALKINMA VAKFI BAŞKANI YAŞAR DOSTBİL – Evet.

BAŞKAN – Hangi kurum adına konuşacaksınız?

TARIMSAL KALKINMA VAKFI BAŞKANI YAŞAR DOSTBİL – Tarımsal Kalkınma Vakfı adına konuşacağım.

BAŞKAN – Buyurun.

TARIMSAL KALKINMA VAKFI BAŞKANI YAŞAR DOSTBİL – Burada ikinci fıkrada "Ancak tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar hariç hiçbir yapılanma olmayan yerler için satış bedeli rayiç bedelinin yüzde 50'si üzerinden hesaplanır. Bu amaçla kullanılmadıklarının sonradan anlaşılması hâlinde taşınmazın satış bedeli itibarıyla rayiç bedelin yüzde 70'i..."

Sayın Başkan, bu ne zamana kadar yani ilanihaye mi yani sonsuza kadar mı bunu tarım arazisi olarak kullanacak, yoksa belirli bir senesi var mı? Mesela, biz eskiden bunları koyarken "Borcunu ödeyene kadar." diye mesela bir şey koyardık. Yani bu böyle midir? Yoksa adam yani artık tarım orada üzerinde yapılmayacak orası belki de çok kıymetli bir arsa hâline gelmiştir yani hâlâ tarım alanı olarak mı kullanacak? Onun için burada bir şeylik var. Buraya bir tarih konulsa veya zaman konulsa veya bir şey konulsa iyi olur diye düşünüyorum.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Dostbil.

Başka görüş bildiren? Yok.

Madde üzerinde iki adet önerge vardır, okutup işleme alacağım:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1256) esas nolu Kanun Teklifinin 1. maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Adnan Şefik Çirkin

Hatay

Seyfettin Yılmaz

Adana

MADDE 1 - 19.04.2012 tarihli 6292 sayılı Kanun'un 6. maddesinin 4.fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(4) Hak sahiplerine doğrudan satılacak olan taşınmazların satış bedeli; tarım alanlarında kullanılan 10.000 metrekareye kadar, meskun yerlerde kullanılanlarda 2.000 metrekareye kadar olan kısmı için rayiç bedelin yüzde 50'si, Orman Kanunu'nun 31'inci maddesi kapsamına giren köylerde rayiç bedelin yüzde 15'i, 32'nci madde kapsamına giren köylerde rayiç bedelin yüzde 25'i" olarak uygulanır.

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

6. maddenin 4. fıkrasında satış bedeli tespitinde genellik ilkesi uygulanmıştır. Bu durum yasa tasarısının ve Anayasanın 170. maddesinde orman köylülerinin kalkındırılması ve desteklenmesini içeren hususlara aykırılık teşkil etmektedir. Fakirliği devlet raporlarına geçmiş orman köylülerimizin bu değişiklikle korunması ve çiftçilerimize destek sağlanması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Hükûmetin katılmadığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/1256 Esas Numaralı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifinin çerçeve 1 inci maddesiyle 6292 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna eklenmesi öngörülen cümlelerin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini ve sekizinci fıkrasının dördüncü cümlesinde yer alan ve "tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar (mandıra, sera, ağıl, kümes v.b.) hariç hiçbir yapılanma olmayan yerler için yüzde onu, diğer yerler için yüzde yirmisi" olarak değiştirilmesi öngörülen "yüzde onu," ibaresinin "tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar (mandıra, sera, ağıl, kümes vb.) ile sürekli ikamet amacıyla kullanılan konut hariç yapı bulunmayan yerler için yüzde onu, diğer yerler için yüzde yirmisi," olarak değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Mehmet Erdoğan

Adıyaman

Mehmet Sarı

Gaziantep

Önder Matlı

Bursa

Yunus Kılıç

Kars

"Ancak, tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve üzerinde tarımsal amaçlı yapılar (mandıra, sera, ağıl, kümes vb.) ile sürekli ikamet amacıyla kullanılan konut hariç yapı bulunmayan yerler için satış bedeli, rayiç bedelin yüzde ellisi üzerinden hesaplanır, bu şekilde satılan taşınmazların sonradan farklı amaçla kullanılması halinde, taşınmazın satış tarihi itibarıyla rayiç bedelinin yüzde yetmiş üzerinden hesaplanacak bedel esas alınarak aradaki fark kanuni faiziyle birlikte ecrimisilin tarh, tahakkuk ve tahsiline ilişkin hükümler uyarınca kayıt malikinden tahsil edilir."

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Peki, önerge sahipleri, gerekçeyi mi okutalım, konuşmak...

MEHMET ERDOĞAN (Adıyaman) – Gerekçe.

RAMAZAN KERİM ÖZKAN (Burdur) – Orada bir tarih koysanız iyi olur ama yani arkadaşın uyarısını dikkate alırsanız ...

YUNUS KILIÇ (Kars) – Kaç yıl süreyle? Bir süre koymak gerekmez mi?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Efendim, şöyle: Uygun görürseniz, buradaki yapılan değişikliğin amacı, münhasıran tarımsal amaçlı kullanılan araziler için ilave bir indirim yapmak. Bunun bir sosyal gayesi var. O gaye devam ettiği sürece herhangi bir şekilde bir ilave ücret alınmasına gerek yok ama demin sayın sivil toplum örgütü temsilcimiz de söyledi, taşınmazın kullanım vasfı değiştiği takdirde hani baştan yararlanmayanlar vardı, onlara göre bir avantajlı duruma geçiyor. Ne zaman ki vasfı değişirse o takdirde bu kişi gelip kendisi de veya idare de tespit ettiğinde zamanında alınmayan o tutarı alma imkânı getiriyoruz. “Biz buna bir zaman tahsis ettiğimiz zaman da içinden çıkılmayacak sorunlar meydana gelebilir.” diye bir zaman öngörmedik açıkçası.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

MEHMET ERDOĞAN (Adıyaman) – Bugünkü rayiç bedelini koymuşsunuz.

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Yok, efendim, bugün ilk anda, şu andaki uyguladığımız rayiç bedelini hiç değiştirmiyoruz.

BAŞKAN – **Gerekçeyi** okuyalım:

Gerekçe:

Önerge ile; 2/B taşınmazlarından, geçimini bu taşınmazlarda çiftçilik yapmak suretiyle sağlayan dar gelirli hak sahipleri tarafından tamamen ve münhasıran bilfiil tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve yine üzerinde sadece tarımsal amaçlı olarak kullanılan mandıra, sera, ağıl, kümes ile sürekli ikamet amacıyla kullanılan konut gibi yapılar bulunan taşınmazların rayiç bedelinin yüzde ellisi esas alınarak hesaplanacak bedel üzerinden yapılan satışlarda; sadece tarımsal amaçlı olarak kullanılan ve yine aynı amaçla kullanılmak üzere yüzde elli indirim uygulanarak satılan bu taşınmazların sonradan farklı amaçla kullanılması halinde, taşınmazın satış tarihi itibarıyla rayiç bedelinin yüzde yetmişi üzerinden hesaplanacak bedel esas alınarak aradaki farkın kanuni faiziyle birlikte ecrimisilin tarh, tahakkuk ve tahsiline ilişkin hükümler uyarınca kayıt malikinden tahsil edileceği yönünde düzenlemeleri de içerecek şekilde, 6292 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna eklenmesi öngörülen cümlede yer alan düzenleme ile fıkranın diğer hükümlerinin uygulanması sırasında ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilmesini sağlamak üzere bu cümlenin kanun yapım tekniğine daha uygun olarak düzenlenmesi amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

2'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 2- 6292 sayılı Kanunun 12 ncı maddesinin ikinci fıkrasının ilk cümlesinde yer alan "yüzde yetmişidir" ibaresi "yüzde ellisidir" olarak değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde Hükûmetin söz talebi var mı?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Yok Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz almak isteyen üyelerimiz var mı? Yok.

Madde üzerinde iki adet önerge vardır, okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifinin 2'nci maddesine aşağıdaki maddenin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Ramazan Kerim Özkan

İlhan Demiröz

Ramis Topal

Burdur

Bursa

Amasya

Osman Kaptan

Antalya

6292 sayılı Kanun'un 12'nci maddesinin 12'nci fıkrasında geçen “rayiç bedelin yüzde yetmişi üzerinden” ifadesi “rayiç bedelin yüzde ellisi üzerinden” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Katılmıyoruz.

BAŞKAN – Sayın Müsteşarım, duymadık, Hükûmet önergeye katılıyor mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Başka bir önerge var. Uygun görürseniz, o önergeyle ilgili olumlu değerlendirmemiz olduğu için bu önergeye katılamıyoruz.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

6292 Sayılı kanunda yapılan satış bedeline ilişkin rayiç bedelinin değerine ilişkin düzenlemeler hak sahibi olan vatandaşları tatmin etmemiştir. Keza kanunda, Mülkiyeti Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğüne (TİGEM) ait olan, hâlihazırda gerçek kişiler tarafından kullanılan Konya ili, Sarayönü ilçesi, Konuklar Tarım İşletmesi Müdürlüğü ile Adana ili, Ceyhan ilçesi, Çukurova Tarım İşletmesi Müdürlüğü uhdesinde bulunan ve işletme bütünlüğünü bozmayan arazilerin kullanıcıları tarafından; Genel Müdürlüğe başvurulması ve geriye dönük beş yıllık ecrimisi bedelinin ödenmesi kaydıyla, bu arazilerin Genel Müdürlük tarafından belirlenen rayiç bedelin yüzde yetmiş üzerinden de satılması öngörülmektedir.

Hak sahibi olduğu ileri sürülen ve Hazine'ye ait tarım arazilerine ait rayiç bedel değerinde indirimde gidilirken, TİGEM uhdesindeki kullanan sözü edilen yurttaşların mağduriyeti giderilmemiştir. Değişiklik ile yüksek rayiç bedel sorunuyla karşı karşıya kalan bir diğer kesim olan TİGEM uhdesinde bulunan ve işletme bütünlüğünü bozmayan arazileri kullanan vatandaşların da mağduriyetlerinin giderilmesi amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

İkinci önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/1256 Esas Numaralı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi İle Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifinin çerçeve 2 nci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Mehmet Erdoğan

Önder Matlı

Yunus Kılıç

Adıyaman

Bursa

Kars

"MADDE 2- Aynı Kanunun 12 nci maddesinin ikinci fıkrasının ilk cümlesinde yer alan "satış bedeli rayiç bedelin yüzde yetmişdir." ibaresi "satış bedeli, 6 nci maddenin dördüncü fıkrasının dördüncü cümlesinde belirtilen şekilde kullanılanlar için rayiç bedelin yüzde ellisidir, bu şekilde satılan tarım arazilerinin sonradan farklı amaçla kullanılması halinde aynı cümlede belirtilen şekilde işlem yapılır." olarak değiştirilmiş ve üçüncü fıkrasında yer alan "belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunan yerler," ibaresi, "bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte geçerli olan belediye ve mücavir alan sınırları içinde kalan yerler," olarak değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Önerge sahipleri gerekçe mi, söz isteyen var mı?

Sayın Matlı, buyurun.

ÖNDER MATLI (Bursa) – Sayın Başkanım, buradaki gerekçemiz, eşitlik sağlansın diye, eşitsizliği ortadan kaldırmak için getirilmiş olan bir önerge dir.

Saygılarımla sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda 2'nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

3' üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 3- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun ek 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinin birinci cümlesine "yap-işlet-devret" ibaresinden sonra gelmek üzere "veya kamu özel işbirliği" ibaresi ve aynı fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

"e) Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına verilen izinlere konu tesisler ilgili mevzuatı çerçevesinde kamu özel işbirliği modeli ile yaptırılabilir. Bu modelle yaptırılması halinde verilen izinler bedelsiz ise herhangi bir bedel alınmaz, bedelli izinlerde ise taahhüt senedinde yer alan bedeller dışında herhangi bir bedel alınmaz. İzinler, ilgili kamu

idareleri veya kamu kurum ve kuruluşları adına devam eder. Ancak taahhüt senetlerinde yer alan haklar ve yükümlülükler sözleşme süresi içinde aynı şekilde yükleniciler tarafından kullanılır ve yerine getirilir."

BAŞKAN – Madde üzerinde Hükûmetin söz talebi var mı?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Yok Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Madde üzerinde söz almak isteyen üyelerimiz var mı?

Buyurun Sayın Yılmaz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Sayın Başkan, "Hükûmetin söz talebi yok." derken bu maddenin 2/B'yle falan alakası yok. Yani öyle bir madde getirdiniz ki şimdi biz 2/B'yi konuşuyoruz burada. Yani Hükûmetin söz talebi yok yani olmaz tabii, Hükûmetin söz talebi. Orman Kanunu'nun, Sayın Müsteşarla alakası yok ki bu kanunun. Bu madde görüşülemez. Yani burada tamamen Orman Kanunu'nu ilgilendiren bir husus var. Şimdi bunun Maliye Bakanlığının Müsteşarıyla ne alakası var? Yani ne açıklaması yapacaksınız buna? Orman Kanunu'nun 17'nci maddesindeki izni düzenleyen bir madde, biz 2/B'yi konuşuyoruz, 2/B'lerin satışını konuşuyoruz. Geldik, burada bir değişiklik yapacağız. Yani bu hakikaten çok enteresan bir olay oldu. Yani buna bir açıklama getirsin.

Buyurun Sayın Müsteşarım, bu nedir? Bunun sizinle ne alakası var?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Şöyle efendim: Teknik olarak bu kanun teklifi sadece 2/B kanun teklifi değil. Yani bir noktada, Orman Kanunu'nu ilgilendiren bir maddeyi de ihtiva ettiği için, bir noktada, bizim "torba kanun" dediğimiz bir kanun hüviyetini taşıyor. Bu haseple, bu çalışmalar yapılırken bir şekilde Orman Bakanlığımızın da çalışmaları dâhilinde bu madde buraya eklendi. Bu anlamda bir ilave görüş ve açıklama yapmadım ama dilerse, Komisyonunuz tarafından uygun görülürse Orman Bakanlığımızdan Müsteşar Yardımcısı arkadaşımız bir teknik açıklama yapabilir.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Evet, çok önemli yani. Şimdi burada Orman Kanunu'yla ilgili çok önemli bir değişiklik getiriyorsunuz ve hiçbir açıklama olmadan ve...

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Uygun görürseniz bir açıklama yapabilirsiniz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bir açıklama alalım, ondan sonra uygun görürseniz değerlendirelim çünkü tamamen farklı birbirinden.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Orman Bakanlığı Müsteşar Muavini Mahir Küçük.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Teşekkürler Sayın Başkan.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Bir şey daha belirtiyim de yine aynı tartışma olacak: Tahmin ediyorum, biraz sonra bir önergeyle –geldi bize- değişecek. Yani önerge üzerinde de bize... Hangisine göre değerlendiresin yani?

BAŞKAN – Madde üzerinde konuşuyoruz, önerge üzerinde de konuşabilir.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Birbirinden farklı da şimdi değerlendirdiğiniz rafa kalkacak, burada söylemek istediğimiz var, burada fark var.

BAŞKAN – O zaman önergeyle beraber açıklama yaparsanız daha iyi olacak galiba.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Önergeyi esas alarak o zaman değerlendirmemizi yapalım.

Sayın Başkan, çok değerli Komisyon üyeleri; hepinize saygılar sunuyorum Orman ve Su İşleri Bakanlığı olarak.

Zaten, "2/B Kanunu" diye ifade ettiğimiz kanun sadece 2/B'yi değil, 2/A'yı ve hazine arazilerini de ifade ediyor. Son anda teklifle gelen husus da yani 17'nci madde kapsamında ifade edilen, Sayın Vekilimizin de ifade ettiği biçimde, yani orman alanlarında sağlık ve eğitime yönelik verilen tesisleri kamunun dışında biz verme imkânı olmadığı için yap-işlet-devret modeline ilave olarak kamu-özel iş birliği ortaklığını da gündeme getirerek bir ilave yapmış olduk. Gerekçede zaten ne anlama geldiği açıkça ifade edilmiştir. Bunun ötesinde, bilemiyorum...

Bu kanunda tabii, özellikle de orman sayılan alanlarda ve ormanın verimsiz alanlarını ön plana alarak sağlık ve millî eğitime yönelik kamu-özel iş birliği ortaklığı şeklinde bir model getirilmiş oluyor. Burada tabii, bu alanların karşılığında yine Maliyenin, hazinenin bize vereceği o alanın 2 misli kadar alanı ağaçlandırma yapmak kaydı ile ve de kırk dokuz yıla kadar ilgili bakanlıkların nezdinde izinli sürenin sürdürülmesi ve de üçüncü şahıslara üst hakkının verilmesinden ibaret teklif.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Evet, tabii, şimdi bu yanlış bir madde. Bir ormancının kaleminden çıkmaması gerektiğini düşünüyorum. Yani burada Sayın Müsteşar Muavinimiz de yanlış veya eksik bilgi veriyor. “İzinler öncelikle bozuk orman alanından verilebilir.” ifadesi ne demektir? Yani verimli orman alanları da verilebilir, yani önceliği bozuk alanlara tanıyorsun... Yani bakın aynen okuyorum: “Bu kapsamdaki izinler öncelikle bozuk orman alanından verilebilir.” “Öncelikle”, kesinlikle o zaman bu ifadeyi “Bozuk orman alanı dışında verilemez.” şeklinde değiştirmek lazım. Bugün bunun sonucunda ne çıkar ben size söyleyeyim: Değerli arkadaşlar, özellikle ormancılara sesleniyorum, yarın İstanbul’un göbeğinde bir özel sektör üç kapılı bir ormanda bu şekilde burada işte “Ormanın içerisi, ben buraya bir rehabilitasyon, verem...” bilmem şu, bu, mis gibi bir yere bu şey yaptığında “vermem” diyemezsiniz. Yani bunu, bu teşkilatta şeflik, muavinlik, müdürlük yapmış birisi olarak söylüyorum: Bu, verimli ormanların da verilmesinin önünü açar, bu, ormanın talanına gider. Yani bir işi yaparken doğru yapmak lazım. Yani akabinde bu izni vereceksiniz, ardından gitti, bir som ormanın içerisinde bir yeri aldı. Akabinde yol talebi gelecek, akabinde elektrik talebi gelecek, akabinde su isale hattı talebi gelecek, akabinde başka talepler gelecek. Bunların içerisinde nasıl çıkacaksınız? Yani buna niye ihtiyaç duyuldu ben onu anlayabilmiş değilim.

Bakın, şu ifadeyi de Sayın Bakan da sık sık kullanıyor. Değerli milletvekilleri, bakın, “Hazine izin verilen alanın 2 katı kadar alanı ağaçlandırmak üzere Orman Genel Müdürlüğüne verir.” Değerli arkadaşlar, bir ormanın oluşabilmesi için yüzyıllar gerekiyor. Şu şeye bakın, ben bildim bileli, ben 90’da göre yapıyordum Ankara’da Bala Orman İşletme Şefiydim, şu Konya yolunun etrafına bakın, benden önce de oralar “hatıra ormanı, bilmem ne ormanı” diye hazineye verildi. Şimdi orman mı oralar? Veya Orta Doğunun ormanına bakın, ne zaman dikilmiş biliyor musunuz? 1960’larda-64’lerde dikilmiş ama birçok yerinde ağaç yetişmiyor. Yani orman yetişmesi bu kadar kolay değil. Sayın Bakan da sıkıştığı yerde, bizim Orman, Su İşleri Bakanı diyor ki: “Ne var veriysek?” diyor, sayıyor, rehabilitasyonu da katıyor işin içerisine –millet de rehabilitasyonu da ağaçlandırma sanıyor ya- “500 bin hektar yeri ağaçlandırdım.” diyor, sanıyoruz ki, bütün televizyon izleyicileri veya milletvekillerimiz de diyor ki: “Ya, biz ne kadar çok yeri ağaçlandırmışız.” Ağaçlandırdığınız falan yok. Rehabilitasyon nedir biliyor musunuz? Rehabilitasyon, çevirirsiniz bir yeri, ormanlık alanı rehabilitasyon çalışması işte. Şimdi, ormanın oluşması yüzyıllar alır, orman toprağının oluşması yüzyıllar alır. Yani siz bu kadar emekle sarf edilen, ormansızlaşmayla mücadelenin dünyada ön plana çıktığı yerde her maddenin arkasına bir şey takarak ormanları birilerine imkân sağlamak adına bu kanunu koyarsanız ve burada da bu oy birliğiyle kabul edilirse bu doğru bir yaklaşım değildir Sayın Başkan ama büyük çoğunlukla, oy çokluğuyla geçecek. Ben bununla ilgili çok detaylı açıklamayla beraber Meclis Genel Kurulunda da milletimize şikâyet edeceğim, açıkça söylüyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Yılmaz.

Teklif sahibi Sayın Bayraktar bir açıklama yapacak.

Buyurun.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Sayın Başkanım, teşekkür ederim.

Sayın arkadaşımız âdeta bir insafsızlıkla “Bir ormancının imza atmayacağı bir teklif.” şeklinde ifade etti.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Ormancının imzası yok zaten.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Olmayabilir ama ormanları sadece ormancılar sevmez. En az ormancılar kadar biz ormanı severiz, ormanların gelişmesini isteriz, arzuluyoruz.

Orman köylülerinin kalkınmasına yönelik taleplerinize baktığınız zaman, o köylülerin kalkınabilmesi için eğitim, sağlık gibi temel hizmet alanlarına ihtiyaç duyduğunu oysa o bölgelerde eğitim ve sağlıkla ilgili yatırım yapmaya yönelik yer bulunmadığı için hazine ile takas arazilerini vermek suretiyle kentlerde, kent merkezlerinde, orman köylerinde dâhil olmak kaydıyla sağlık ve eğitim merkezlerine ihtiyaç duyulduğunda orada uygun olan alanlar, bakın orman alanlarını talan ederek değil, birilerine peşkeş çekerek değil... “Birilerine menfaat sağlanması için veriliyor.” ifadeleri son derece talihsiz ifadelerdir. Ülkenin kalkınmasına baktığınız zaman, Anayasa’nın 169’uncu maddesi açık, net: “Orman alanları daraltılamaz.” ifadesine aykırı bir işlem Bakanlık yapamaz, yapmak da istemez ama oralarda bir makilik varsa, aslında orman gözüküyor ama orman değilse siz zaten şekil değiştirmek suretiyle “Orman arazilerini hazine arazisi olarak, 2/B alanı olarak veyahut ormandan çıkartılarak birilerine ya bedelsiz verelim, ya düşük bedelle verelim.” diyen sizsiniz, hep beraber biziz. Onun dışında, eğer zorunlu bir ihtiyaç, temel ihtiyaç veyahut kamu hizmet alanı, yoldu, elektrikti, suydı, Orman Kanunu’nun 17’nci maddesi hükümleri vardır. O madde hükümlerine göre bunlar zaten yapılabiliyor ama burada eğer iki tane, üç tane ağaç kesiliyorsa on tane, 10 kat ağaç dikmek kaydıyla, geliştirmek kaydıyla... Bakın, biraz önce, Orman

Genel Müdürlüğü yapmış sayın milletvekilimiz, orman alanları bütün bunlara rağmen, daraltılmamıştır, “1 milyon 400 bin hektar kadar da genişletilmiştir.” ifadesi kısa vadede de olmamış. Bundan sonra da aynı işlem devam etmek kaydıyla zorunlu olan yatırımlar da takas sureti ile yap-işlet-devret modeli zaten yapılıyor, yapılacak. Aynı işleme ilaveten özel sektör katkısıyla biz geçen hafta geçirdiğimiz kanunda şehir hastanelerinden bahsettik, üniversitelerden bahsediliyor, vakıf üniversitelerinin bu yerlerde kurulabileceği imkânı söyleniyor, birçok yerlerde eğitim hizmeti yapmak suretiyle bakıyorsunuz, o bölgede boş ormanın yeri vardır ama yasalar ve mevzuatlardan kaynaklanan zorluklardan dolayı eğitim alanlarına tahsis edilemiyor, sağlık alanlarına tahsis edilemiyor. O aslında ormanlık alan değil, Orman Genel Müdürlüğüne veya Orman Bakanlığının mülkiyetinde olan alanlar olduğunu biliyoruz. Onun için, bu tip işlemleri çok hassas dengelerle, koruma-kullanma dengesini de göz önüne almak kaydıyla kamu menfaati söz konusudur yoksa “Bu kanunu şunlar veriyse doğrudur, bunlar vermediyse doğrudur. Bu kanun teklifini illa komisyon üyeleri verdilerse doğrudur.” Milletvekillerinin her biri bu tip yasalarda teklif verme hakkına sahiptir, savunma hakkına sahiptir ve ihtisas ehli olan insanların desteğini de, illa imza atmış olmaları şart değil, her zaman, her yerde savunabilirler de, eleştirebilirler de, ilave teklif de edebilirler, tekliflerin içindeki birçok maddeleri de geri çıkarma hakkına da sahiptirler. Dolayısıyla, birbiriimizin hakkına, hukukuna saygılı olmamız gerekir diye düşünüyoruz. Önce biz kendi hakkımıza, yetki ve hukukumuzla saygılı olursak diğer taraflardan diğer arkadaşlar da bize saygı gösterirler, karşılıklı birbirimize saygı gösteririz diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bayraktar.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Cevap vereceğim Sayın Başkan, müsaade ederseniz.

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – Ben isim kullanmadım ama.

BAŞKAN – Sizden önce madde üzerinde Sayın Özkan’ın söz talebi var.

RAMAZAN KERİM ÖZKAN (Burdur) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; Sayın Seyfettin kardeşimize ben aynen katılıyorum söylemlerine çünkü “bu kapsamdaki izinler öncelikle”, bu “öncelikle” ifadesi yani, “Ben istediğim yerde yapabilirim.”i kastediyor. Burada “Bu kapsamda izinler kesinlikle bozuk orman alanlarında verilebilir.” şeklinde değiştirilmesini talep ediyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Özkan.

Buyurun Sayın Yılmaz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan, şimdi burada ormancılık dersi almak gibi bir niyetim yok. Ormanların artırılması –Osman Bey keşke burada olsaydı- Sayın Nusret Bey, ben size o zaman izah edeyim: Türkiye’de 1972 yılından beri orman varlığı artıyor. Artmasının nedenini söyleyeyim: Özellikle köyden, köy alanlarından şehir merkezlerine göç arttıkça... Ben Kastamonu’da görev yaptım. Gittim, bir tarlanın içerisinde fidanlar fıskırıyor. “Nedir bu?” dedim yanımdaki ormancılara -bu, Kastamonu’nun Kilkuyu köyü- dediler ki: “Burada eskiden ekip sürüyorlardı, geçinmiyorlardı, göçtüler gittiler İstanbul’a. Orada zaten çevreden tohumlar gelince ağaç yetişiyor.” Birinci nedeni, ormanların üzerindeki köyden kente göçlerin yoğun artmasıyla cumhuriyet tarihinde yüzde 75-80’i köylerde yaşarken bugün yüzde 20’si yaşıyor. Baskı arttıkça terk edilen yerler yeniden ağaç geldi ve orman oldu. İkinci, kadaströ faaliyetleri arttıkça yeni orman alanları keşfedildi. Sadece kadaströların artmasıyla beraber binlerce hektar yeni orman alanı kavuşturuldu. Yani yoksa yeniden, biraz önce söyledim, teknik olarak veya tabiatın şartları açısından bir ormanın, bir toprağın oluşması yüzyıllar isteyen bir gerçektir.

İkinci: “Sataşma yok.” dedik ama biz burada biraz önce bahsettiğimiz fakir köylerin okul, hastane yapımına falan karşı çıkmıyoruz. Bunları düzenleyen zaten Orman Kanunu’nun 17’nci maddesine göre izin verdiğimiz, benim de altında...

NUSRET BAYRAKTAR (Rize) – İş birliği, orada satış yok.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Efendim, bir saniye, ben şunu söyleyeceğim: Bunlara zaten izin veriliyor ama burada özel sektörü de devreye soktuğunuz andan itibaren özel sektör yatırımcı zihniyetle bakar, devlet hizmet zihniyetiyle bakar, devlet kâr etme mantığıyla bakmaz ama özel sektör “En güzel yatırımı nereye yapacağım?” diye bakar. Bizim korkumuz, burada özellikle kıymetli arazilerde, kıymetli yerlerde özel sektörün talepleri doğrultusunda verimli orman alanlarına doğru bu işin yönlendirilmesinin bugün bu, yarın başka şey, bunların çok ciddi sıkıntılara yol açacağını düşünerek ben bu ifadeleri kullanıyorum. Yoksa bizim, orman köylüsüne, ben de kendim orman köylüsüyüm, öyle bir şeyimiz yok. Burada amaç özel sektör, özel sektör kâr yapmayacağı yere yatırım yapmaz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Yılmaz.

Sayın Kılıç...

YUNUS KILIÇ (Kars) – Sayın Başkan, saygıdeğer Komisyon üyeleri, sivil toplum örgütlerinin kıymetli katılımcıları; aslında, Seyfettin Bey, kendi, tabii, ormana bu kadar titizlik göstermesi hakikaten hepimizin takdir edeceği bir konu. Evet, bilen birisi, konuşuyor, biz de hem bu manada bilgileniyoruz hem de ne yapmak istediğimizi daha iyi anlıyoruz, kime zararı, kime kârı oluyor. Bu manada katkılarınız önemli Osman Bey’inki gibi fakat tabii, bu maddede getirilen teklif aslında zaten 6831 sayılı Orman Kanunu’nda var olan yani bizim şu an ihdas ettiğimiz bir madde değil. Buradaki katkı nedir, bu maddeye katkı nedir? Şu anda yapılmak istenen bir katkıdır. Yani diğer alanlarda Mecliste bugünlerde biliyorsunuz özellikle sağlık alanında, eğitim alanında kamu-özel ortaklığıyla kamunun eksikliği olan veya ihtiyacı olan kaynağın özel sektörden karşılanması yoluna gidiliyor. Bu başka alanlarda zaten yapılıyor. Şimdi, bu alanda neden yapılması? Aynı zamanda zaten böyle bir kanun ortada, böyle bir izin ihdas edilmiş. Bugün sadece millî eğitim amacıyla yine sağlık amacıyla bakın, bunun dışında da bir alan yok. Sadece mali kısmının özel sektörden karşılanması amaçlı yapılan bir ilave. Bu da son derece mantıklı çünkü her alanda devlet gerekli yatırımları gerektiği zaman yeterince yapamayabilir. O yüzden bence genişleten bir şey değil yani orman alanlarının kullanılmasını bu bizim ilavemizle genişleten bir yasa teklifi değil, aynı alanın biraz daha özel sektörden kaynak aktarılmasına yönelik bir gayret diye düşünüyorum. Desteklenmesinin uygun olacağını düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kılıç.

Siz bir açıklama mı yapacaksınız Mahir Bey?

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Evet Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun.

ORMAN VE SU İŞLERİ BAKANLIĞI MÜSTEŞAR YARDIMCISI MAHİR KÜÇÜK – Sayın vekilimizin de ifade ettiği üzere, zaten Orman Kanunu’nun 17’nci maddesinin üçüncü fıkrasında devlete ait sağlık, eğitim ve spor tesislerine yönelik orman alanlarından izin vermemiz zaten şu anda mevcut. Üstelik, orada verimli-verimsiz bir ayrımı da yok. Yani bu onayınızla getirilecek olan hususta zaten ormanların lehine bir sınırlandırma da var. Sadece yeni bir anlayışın getirilişi diye, yansıması diye ifade ediyorum.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Çirkin, sizin söz talebiniz mi vardı?

ADNAN ŞEFİK ÇİRKİN (Hatay) – Evet Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun.

ADNAN ŞEFİK ÇİRKİN (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Şimdi, bu yasa “Orman köylülerinin kalkınmalarının desteklenmesi ve hazine adına orman sınırlarına dışına çıkan yerlerin...” diye başlıyor. Yani getirilen bu maddenin orman köylülerinin desteklenmesiyle uzaktan yakından bir ilgisi yok. Sonra, bu madde buraya geliyor, eğer ben yanlış anlamadıysam, daha gelir gelmez bir başka değişiklik önergesiyle de değiştiriliyor, değil mi efendim? Yani ikinci bir değişiklik önergesi var. Şimdi, bu, kanunları biz nerede yapıyoruz efendim? Yolda mı yapıyoruz, arabada mı yapıyoruz? Yani, üzerinde düşünülmüş olduğunu kabul ediyoruz biz, tartışılmış olduğunu kabul ediyoruz ve bu şekilde önümüze geldiğini kabul ediyoruz ama daha gelir gelmez değiştiriliyor. Şimdi, bu anlayış dahi burada bir ciddiyetsizliği ortaya koyuyor kanaatindeyim affınıza sığınarak. Yani, bunlar biraz tartışılmalı. Bakın, illa bir kötü niyet, birilerine rant sağlamak amacıyla getirildiğini ifade etmiyorum ama bu şüpheyi uyandırabilir. Yani tertemiz bir yasa; burada bu kadar milletvekili gayret ediyor iktidarıyla muhalefetiyle ve düzetmeye çalışıyor, daha da çalışacak ama getirip şimdi bunu burada, bu şekilde kirlitirsek bu yasanın sadece bu maddesi konuşulacak, ben söyleyeyim. Yani daha bunu yolda, önümüze geldiği dakika değiştiriyorsunuz. Burada bir ciddiyetsizlik var yani bu yasanın, bu Komisyonun bu değerli çalışmalarını lekelenmesi adına bu maddenin çıkarılması gerekiyor.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Çirkin.

Sayın Demiröz...

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım da ayrılmış, o da haklı olarak.

Şimdi, bu 3’üncü maddede -daha önceki konuşmamda da ifade ettim- biz neyi görüşüyoruz? Orman köylülerinin kalkınmalarıyla ilgili, 2/B ile ilgili. Burada arkadaşlarımızın verdiği önerge 6831 sayılı Orman Kanunu’nun Ek 11’inci maddesine bent eklemek. Yani hangi konudan hangi konuya geçtiğimizin farkında olmadığımızı ifade etmek istiyorum. Bütün yasalar da bu... İşte, derin

kuyu pompasının içerisinde kamulaştırma, bunun içerisinde bu, şimdi de bu 6831 sayılı Orman Kanunu'na madde eklemenin, böyle çok kısa sürede araştırmadan yapmanın da çok sakıncalı olduğunu ifade etmek istiyorum; birincisi bu.

İkincisi: Ben meslek odasından geliyorum. Bizim meslek odasının belli konularda ellerinde olan bazı kanunlar vardı. Biz o kanunlara istinaden yapılan yanlışlıklara karşı çıkardık. Şimdi, bu, afet riskli alanların dönüştürülmesiyle ilgili çıkan yasada Toprak Kanunu, Orman Kanunu, Mera Kanunu, Kıyı Kanunu hiçbir şekilde Çevre ve Şehircilik Bakanlığına etki etmiyor. Ben hatta o günkü toplantıda dedim ki: Sayın Bakan, siz hiç korkmuyor musunuz? Başbakanda olmayan yetkilerle donatılıyorsun. Şimdi, ona bir de sağlıkla millî eğitimi koyun, ondan sonra da gelin... Diyelim ki Saitabat'ın üzerinde şahane bir ormanlık alan var. Orada, bir tanesi gelecek, sağlık kompleksi yapacak. Nedir arkadaşlar? "Hazine arazilerinin" dediniz aldınız. 2/B ile ilgili önce büyükşehir, TOKİ'ye yazdınız, bu yerleri tespit ettiniz. Artık yeter. Yani biraz bize bu konuda yardımcı olun. Çok yanlış bir maddenin olduğunu ifade etmek istiyorum.

Bursa'da Samanlı'da bir sağlık kompleksi yapılacaktı, işte, aynı bu, kamu-özel ortaklık iş birliğiyle. Meslek odaları durdurdu çünkü orası birinci sınıf tarım alanıydı ve 14 kilometre uzaktaydı şehrin içerisinden. Kamu-özel ortaklığıyla Sağlık Bakanlığı, efendim, devlet hastanesini, işte, Zübeyde Doğum Hastanesini, Çekirge Hastanesini başka amaçla kullanacak, bütün kompleksleri oraya götürecektir. Yarın da Saitabat'ın üzerine götürecektir, Gözede'ye götürecektir. Biz oraları korurken canla başla tüm Bursalılar, şimdi, birisi gelecek, bir iş adamı, "Ben, kardeşim, hastane yapıyorum." Tamam, sen hastane yapıyorsan orman da emrine, efendim, Bursa Ovası da emrine, bu da emrine... Yazık yani bu yerler bize -altını çizerek söylüyorum, fazla da uzatmak istemiyorum zaman almam açısından- miras değil arkadaşlar, emanet. Emanete hıyanet olmaz. Böyle madde de kesinlikle sıkıntılar açacaktır ve biz bunun üstesinden gelme, dur deme şansına sahip olmayacağız. Nedir yani bu şekilde, orman köylerinin kalkınmasının içerisinde bu kamu ortaklığı, özel iş birliğinin gelmesinin anlamı ne yani? Yasanın değiştirilmesinin anlamı ne? Kim ne istiyor, ne yapacak? Hangi yerde sağlık kompleksi yapıyordunuz da yer bulamadınız?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Demiröz.

Sayın milletvekilleri, bir hususa açıklık getirmek istiyorum: 6831 sayılı Orman Kanunu'nun ek 11'inci maddesinde değişiklik öngören hüküm, görüştüğümüz ve esas aldığımız (2/1256) esas no.lu Teklif'in bir hükmüdür. Bir kanun teklifi içinde, farklı kanunlarda değişiklik yapılması geçmişten beri uygulanagelen bir durumdur. İç Tüzük'e herhangi bir aykırılık söz konusu değildir.

Teşekkür ederim.

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Kötüden örnek olmaz Başkanım.

BAŞKAN – Evet, madde üzerinde görüşmeler bitmiştir.

Madde üzerinde iki adet önerge vardır, okutuyorum, işleme alacağım:

Tarım, Orman ve Köyleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/1256 esas numaralı kanun teklifinin 3. maddesinin çıkarılmasını arz ederim.

Seyfettin Yılmaz

Adana

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Konuşacak mısınız?

Buyurun Sayın Yılmaz.

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Teşekkür ediyorum.

Sayın Başkanım, biz İç Tüzük... İç Tüzük'ten falan da çok anlamam yani İç Tüzük'e aykırı olup olmamasında değilim. Şimdi, benim bildiğim kadarıyla -ben de ormancı olduğum için, yani ondan dolayı diyorum- Orman Kanunu'yla ilgili zaten Bakanlığın bir çalışması var geniş kapsamlı. Önümüzdeki günlerde muhtemelen Komisyonumuza gelecek. Yani, burada ormanı bürokratlar var, yanlışım varsa düzeltsin; ben uzun süredir bir çalışma olduğunu biliyorum ve bitirmek üzere olduklarını da biliyorum.

Şimdi, bakın, vicdanen soruyorum: Ben bir ormancı olmama rağmen, ben bunu inceleyemedim. Bana sekreterinizin telefon açtığında cuma günü akşam altı veya yediydi Sayın Başkanım. Ben Genel Kurul çalışmaları bitince perşembe günü Adana'ya gittim ve oradaki programlarımı salı günü Meclise göre ayarladım ve salı sabahı buraya geldim. Direkt havaalanından 10.30'daki grup toplantısına

geldim. Ondan sonra da yoğun bir trafikle benim bile inceleme fırsatının olmadığı bir şey, kanun teklifi önümüze geldi. Şimdi, burada, İç Tüzük olarak doğru mudur, yanlış mıdır? Burası bir ihtisas komisyonu. Burada alınan kararlardan herkes sorumludur.

Ben şunu söylüyorum: Bakın, bir ormancı hassasiyetiyle de ifade etmek istiyorum. Yunus Bey'e çok teşekkür ediyorum yani olumlu düşüncesinden dolayı. Hassasiyetimiz, özel sektörün işin içerisine girdiğinde bunu ızdıraplarını çeken birisi olarak bir irdelenip incelenmesi gerektiğini düşündüğüm için feryat figanım. Yoksa ne Sayın Bayraktar'ı ne bir başka arkadaşımı suçlamak gibi bir niyetim yok. Ama, buna niye ihtiyaç duyuldu? Bununla ilgili soruyoruz, ilgili bakan burada yok zaten. Müsteşar muavini de bana şeyden bahsediyor, "Yani zaten 17'nci maddede vardı." falan filan ondan bahsediyor. Yani, buna niye ihtiyaç duyuldu? 17'nci madde zaten görüyor. Niye ihtiyaç duyulduğunu izah edecek. bunu tartışmayacağız da neyi tartışacağız? Yani, alâcele buradan geçiyor, yasalıyor. Bunun sıkıntısını yıllar sonra biz çekiyoruz. Yani acelesi nedir bunun? Zaten Orman Kanunu ile ilgili bir çalışma var. Geliyor, onun içerisinde gerek iktidar partisinin milletvekilleri gerek muhalefet partisinin milletvekilleri bir hazırlık yapsınlar, bir irdelleyelim, buna niye ihtiyaç duyulmuş? Hakikaten ihtiyaç duyulmuşsa, kamunun yararı varsa, insanlarımızın yararı varsa, insanların ihtiyaçlarına yönelik bir şeyse biz zaten olumlu şeylere "evet" oyu veriyoruz, verdik de birçok kere. Ama, alâcele, sadece parmak çoğunluğuyla getirip, bir kanun teklifi hazırlayıp bir an önce bitsin, gitsin. Bu, netice itibarıyla kanunlaşacak. Burada kanunlaşmazsa Mecliste kanunlaşacak ama ihtisas komisyonu burası. Yani, bunun buraya sıkıştırılmasını doğru bulmuyorum. Bu maddenin çıkarılarak Orman Kanunu'ndaki çalışmayla beraber getirilsin, gene çözüme yöneliktir. O kavram içerisinde tartışalım, inceleyelim, irdelleyelim, biz de araştıralım, orada çözelim bunu, daha da mantıklı olur. Hiç değilse Orman Kanunu, burada 2/B'yi konuşurken bu maddenin burada olmasını ben doğru bulmuyorum, İç Tüzük olarak doğru olabilir, olmayabilir.

Ben bu nedenle bu önergeyi verdim, bütün milletvekili arkadaşarımdan da önergeye desteklerini bekliyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Yılmaz.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan 2/1256 esas numaralı Kanun Teklifi'nin 3'üncü maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Bedrettin Yıldırım

Bursa

Yunus Kılıç

Kars

MADDE 3- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun Ek 11 inci maddesine aşağıdaki bent eklenmiştir.

e) Sağlık ve eğitim tesisleri yapılması maksadıyla verilen izinlere konu tesislerin kamu özel işbirliği modeli çerçevesinde yaptırılması veya mevcut izinli tesislerin yenilenmesi halinde ilgili Bakanlıkların talebi üzerine yüklenici adına üst hakkı tesis edilebilir. İzinler ilgili Bakanlıklar adına devam eder. Adına üst hakkı tesis edilen yükleniciden ağaçlandırma bedeli dışında kira dahil başkaca hiçbir bedel alınmaz. Bu kapsamdaki izinler öncelikle bozuk orman alanlarında verilebilir. İzin verilen alanın en az iki katı alan Maliye Bakanlığı tarafından Orman Genel Müdürlüğüne ağaçlandırılmak üzere tahsis edilir."

BAŞKAN – Hükümet önergeye katılıyor mu?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Katılıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Gerekçe...

Gerekçe:

6831 sayılı Orman Kanununun 17/3 üncü maddesi gereğince orman sayılan alanlarda sağlık ve eğitim tesisleri yapımı maksadıyla sadece Devlet İdarelerine izin verilebilmektedir. Dolayısıyla Milli Eğitim ve Sağlık Bakanlığı adına verilen sağlık ve eğitim tesisi izinlerinin yüklenicileri adına üst hakkı kurulması ve yüklenicileri tarafından kiraya verilmesi, kantin, otopark gibi kısımlarının yükleniciler tarafından işletilmesi veya işlettirilmesi söz konusu olamamaktadır.

Kamu Özel İşbirliği Modeli ile Tesis Yaptırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması Hakkında Kanun ile sağlık ve eğitim tesislerinin özel sektör kaynakları ile yaptırılması öngörülmektedir.

Bu düzenleme ile Milli Eğitim ve Sağlık Bakanlığı adına orman sayılan alanlarda verilen sağlık ve eğitim tesislerinde söz konusu kanuni düzenleme çerçevesinde üçüncü kişilere yaptırılması veya mevcut izinli tesislerin yenilenmesi,

Talep edilmesi halinde yükleniciler adına üst hakkı kurulması, üst hakkı kurulması, halinde yükleniciden ağaçlandırma bedeli alınması ve alınan bedel ile yeni sahaların ağaçlandırılması,

Ağaçlandırma bedeli dışında gerek ilgili Bakanlıklardan gerekse yüklenici veya alt kiracılarından herhangi bir ad altında bedel alınmaması ile bu yatırımların cazip hale getirilmesi

ve kamuya olacak mali yükün azaltılması hedeflenmiştir.

Ayrıca izin verilecek alanın iki katı alan ağaçlandırılmak suretiyle orman varlığının azalmaması yönünde tedbir alınmış olmaktadır.

BAŞKAN – Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

Kabul edilen önerge doğrultusunda maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

4' üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 4 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Madde üzerinde Hükûmetin söz talebi var mı?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Yok Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Madde üzerinde üyelerimizin söz talebi var mı?

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Ben...

BAŞKAN – Yeter artık.

(Gülüşmeler)

SEYFETTİN YILMAZ (Adana) – Böyle bir şey İç Tüzük'te yok, konuşabilir yani...

BAŞKAN – Hayır, konuşur ama... Teklif ediyorum yani tamam, var mı diye soruyorum.

Peki, teşekkür ediyorum arkadaşlar.

Madde üzerinde önerge var mı? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Evet, 5' inci maddeyi okutuyorum

MADDE 5 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – Madde üzerinde Hükûmetin söz talebi var mı?

MALİYE BAKANLIĞI MÜSTEŞARI NACİ AĞBAL – Yok Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın üyelerimizin söz talebi var mı? Evet, söz talebi yok.

Madde üzerinde önerge yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Evet, böylece teklifin tüm maddeleri kabul edilmiştir.

Şimdi, teklifin tümünü redaksiyon yetkisi Komisyonumuza verilmek üzere oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Teklif Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Ülkemiz için hayırlı olmasını diliyorum.

Eğer sayın üyelerimizin muhalefet şerhleri varsa saat 20.00' ye kadar getirmelerini özellikle rica ediyorum.

(Gürültüler)

İLHAN DEMİRÖZ (Bursa) – Hayır efendim, bugün olmaz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Bakın, değerli arkadaşlarım, bir konu var. Niye biz bugün acele ettik? Ayın 28' inde doluyor. Bunu uzatmamız... Perşembe günü Meclise getireceğiz. Ben sizden rica ediyorum. Bu acil bir kanun. Yoksa bu kadar çalışmalarımız boşuna gitmiş olacak. Onun için bir saat süre veriyorum, ne yazarsanız yazın, getirin yani.

(Gürültüler)

BAŞKAN – Komisyon toplantımızı kapatırken tüm Komisyon üyelerine, katılımcılara katkılarından dolayı teşekkür ediyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

Kapanma Saati: 18.45